31997R2320

L 322/1 *EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS* 1997 11 25

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 2320/97
1997 m. lapkričio 17 d.
nustatantis galutinį antidempingo muitą besiūlių vamzdžių ir vamzdelių iš geležies arba nelegiruotojo plieno importui, kurio kilmės šalys yra Vengrija, Lenkija, Rusija, Čekijos Respublika, Rumunija ir Slovakijos Respublika, panaikinantis Reglamentą (EEB) Nr. 1189/93, ir nutraukiantis procesinius veiksmus dėl tokio importo, kurio kilmės šalis yra Kroatijos Respublika

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kainomis iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių [1], ypač į jo 9 straipsnio 4 dalį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą, pateiktą po konsultacijų su Patariamuoju komitetu,

kadangi:

A. **PROCEDŪRA**

(1) Taryba Reglamentu (EEB) Nr. 1189/93 [2] nustatė galutinius antidempingo muitus tam tikrų besiūlių vamzdžių ir vamzdelių iš geležies arba nelegiruotojo plieno importui, kurio kilmės šalys yra Vengrija, Lenkija ir Kroatijos Respublika. Vengrijai nustatytas 21,7 % muito tarifas, Lenkijai – 10,8 % ir Kroatijos Respublikai – 17,4 %. Be to, Komisija priėmė Vengrijos, Lenkijos ir Kroatijos eksportuotojų pasiūlytus įsipareigojimus [3].

(2) 1996 m. rugpjūčio 31 d. Komisija, Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje paskelbtu pranešimu [4] paskelbė apie preliminarią Reglamento (EEB) Nr. 1189/93 peržiūrą dėl tam tikrų besiūlių vamzdžių ir vamzdelių iš geležies arba nelegiruotojo plieno importo, kurio kilmės šalys yra Vengrija, Lenkija ir Kroatijos Respublika, ir pradėjo tyrimą pagal Reglamento (EB) 384/96 (toliau – Pagrindinis reglamentas) 11 straipsnio 3 dalį.

(3) Preliminarios peržiūros tyrimas pradėtas kartu su tą pačią dieną [5] pradėtu tyrimu dėl importo, kurio kilmės šalis yra Rusija, Čekijos Respublika, Rumunija ir Slovakijos Respublika, po to, kai buvo gautas Europos Sąjungos besiūlių plieno vamzdžių pramonės gynybos komiteto skundas.

(4) Reglamentu (EB) Nr. 981/97 [6] (toliau – Laikinasis reglamentas) Komisija nustatė laikinąjį antidempingo muitą svarstomo produkto importui, kurio kilmės šalys yra Rusija, Čekijos Respublika, Rumunija ir Slovakijos Respublika, į Bendriją.

(5) Nustačius laikinąsias antidempingo priemones, tam tikros suinteresuotos šalys pateikė komentarus raštu.

Pareiškusioms norą šalims suteikta galimybė pasisakyti prieš Komisiją.

Komisija ir toliau ieškojo ir tikrino informaciją, būtiną jos galutinėms išvadoms.

(6) 1997 m. gegužės 22 d. Asociacijų taryboms, įsteigtoms Europos Bendrijų ir jų valstybių narių, kaip vienai šaliai, ir atitinkamai Čekijos Respublikos, Rumunijos ir Slovakijos Respublikoms, kaip kitai šaliai, laišku pranešta apie Komisijos ketinimą nustatyti laikinąsias priemones.

---

[1] OL L 56, 1996 3 6, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2331/96 (OL L 317, 1996 12 6, p. 1).
[2] OL L 120, 1993 5 15, p. 34.
[3] OL L 120, 1993 5 15, p. 42.
[4] OL C 253, 1996 8 31, p. 25.
[5] OL C 253, 1996 8 31, p. 26.
[6] OL L 141, 1997 5 31, p. 36.

Čekijos Respublikos, Rumunijos ir Slovakijos valdžios organai paprieštaravo Komisijos veiksmams, pažeidusiems Europos Susitarimą (ypač jo 34 straipsnio 2 dalį), nes prieš pradėdama procesinius veiksmus, iš karto po jų inicijavimo arba prieš nustatydama laikinuosius muitus, ji nesurengė konsultacijų.

Turėtų būti priminta, kad gavusi skundą Komisija turi išnagrinėti jo teiginius. Jei Komisija mano, kad skunde pateikti įrodymai yra pakankamas pagrindas tyrimui, vadovaudamasi savo pačios antidempingo teisės aktų nuostatomis, ji turi pradėti procesinius veiksmus. Manoma, kad Bendrija visiškai įvykdė savo teisinius įsipareigojimus pagal Europos susitarimus. Susitarimai numato, kad Asociacijų taryboms turi būti pranešta apie visas dempingo bylas iš karto, kai tik importuojančios valstybės valdžios organai pradeda tyrimą. Komisija įvykdė šį reikalavimą.

Be to, Europos susitarimuose nustato, kad jei per 30 dienų po to, kai klausimas perduodamas Asociacijų tarybai, nepriimamas priimtinas sprendimas, importuojančioji šalis gali priimti atitinkamas priemones. Kadangi per reikalaujamą laikotarpį sprendimas buvo nepriimtas, Komisija turėjo teisę imtis reikiamų priemonių; tai ji padarė 1997 m. gegužės 31 d. Faktinis sprendimas taikyti laikinuosius muitus buvo priimtas gegužės 21 d., prieš pat pasibaigiant įstatyme numatytam terminui. Nepaisant to, Komisija nedelsdama pranešė Asociacijų tarybai ir pateikė jai duomenis, pagal kuriuos buvo priimtas minėtas sprendimas. Per keletą dienų pradėta konsultuotis visų pirma su valstybių valdžios organais, o paskui su pačiais eksportuotojais/gamintojais, ir šios konsultacijos buvo vykdytos viso tyrimo metu siekiant priimti abipusiškai priimtiną sprendimą. Todėl Bendrija visiškai įvykdė Europos susitarimų, ypač jos 34 straipsnio 2 dalies ir 34 straipsnio 3 dalies b punkto, reikalavimus.

(7) Vykdydama preliminarios peržiūros tyrimą Komisija oficialiai informavo Vengrijos, Lenkijos ir Kroatijos gamintojus/eksportuotojus, ir susijusius importuotojus, eksportuojančių valstybių atstovus ir pareiškėją, ir tiesiogiai susijusioms šalims suteikė galimybę raštu pateikti savo nuomones ir prašyti būti išklausytoms. Taip paprašiusioms suinteresuotoms šalims suteikta galimybė pasisakyti Komisijoje. Jos taip pat pateikė savo nuomonę dėl išvadų raštu.

(8) Komisija išsiuntė visoms suinteresuotoms šalims klausimynus ir gavo atsakymus iš besiskundžiančių Bendrijos gamintojų, iš penkių bendrovių Čekijos Respublikoje, iš septynių bendrovių Rumunijoje, iš vienos Slovakijos Respublikoje, iš šešių Rusijoje, iš vienos Vengrijoje, iš šešių Lenkijoje ir iš vienos Kroatijos Respublikoje. Komisija taip pat gavo atsakymus iš keturių nesusijusių importuotojų Bendrijoje, iš Bendrijos importuotojo, susijusio su viena Čekijos bendrove, ir iš dviejų importuotojų, susijusių su Slovakijos gamintoju, vienas iš kurių vykdė veiklą Bendrijoje, o kitas – Šveicarijoje.

Su abiem tyrimais susiję patikrinimo vizitai surengti tokiose bendrovėse:

Bendrijos gamintojai

— Voest Alpine, Kindberg, Austrija,

— Vallourec Industries, Boulogne-Billancourt, Prancūzija,

— Benteler AG, Paderborn, Vokietija,

— Mannesmannröhren-Werke AG, Mülheim an der Ruhr, Vokietija,

— Dalmine S.p.A., Dalmine, Italija,

— Productos Tubulares S.A., Valle de Trapaga, Ispanija,

— Tubos Reunidos S.A., Amurrio, Ispanija,

— Ovako Steell AB Tube Division, Hofors, Švedija,

— ESW Röhrenwerke GmbH, Eschweiler, Vokietija,

— Rohrwerk Neue Maxhütte GmbH, Sulzbach-Rosenberg, Vokietija.

Su eksportuotojais nesusiję importuotojai

— Jannone ARM S.p.A., Neapolis, Italija,

— Geminvest S.R.L., Limbiate, Italija,

— Starval, Marly La Ville, Prancūzija,

— Voest Alpine Stahlhandel AG, Linz, Austrija.

Eksportuotojai ir importuotojai/prekybos bendrovės, kuriems taikomas naujas tyrimas

Importuotojas, susijęs su dviem Čekijos gamintojais:

— Topham Eisen und Stahlhandelges.m.b.H., Viena, Austrija.

Importuotojai, susiję su Slovakijos gamintoju:

— Pipex International AG, Nidau, Šveicarija,

— Pipex Italia S.p.A., Milanas, Italija (prieš tai minėtos bendrovės dukterinė įmonė).

Eksportuotojai Čekijos Respublikoje

— Vítkovice a.s. and Vítkovice Export a.s., Ostrava,

— Nová Hut a.s., Ostrava,

— Válcovny trub Dioss and Dioss Trading, Chomutov a.s.,

— Ferromet Long Products Ltd, Praha (su Nová Hut susijusi prekybos bendrove),

— Incos s.r.o., Praha (nesusijusi prekybos bendrovė).

Eksportuotojai Rumunijoje

— Artrom SA,

— Silcotub SA,

— Petrotub SA,

— Republica SA,

— Intertube Ltd., Bukareštas (su SC Republica SA susijęs prekybininkas),

— SC Metalexportimport SA, Bukareštas (nesusijęs eksportuotojas/prekybininkas),

— Sota Company, Bukareštas (nesusijęs eksportuotojas/prekybininkas).

Eksportuotojai Slovakijos Respublikoje

— Železiarne Podbrezová a.s., Podbrezová.

Eksportuotojai, kuriems taikomas peržiūros tyrimas

Eksportuotojas Vengrijoje

— Csepel Tubes Co. Ltd, Budapeštas.

Eksportuotojai Lenkijoje

— Huta Andrzej SA, Zawadzkie,

— Huta Batory SA, Chorzów,

— Stalexport SA (susijęs prekybininkas), Katowice.

Eksportuotojas Kroatijos Respublikoje

— Zeljezara Sisak, Sisak Steel Pipe Works, Sisak.

Tyrimo metu Kroatijos eksportuotojas pranešė Komisijai, kad bendrovė pakeitė savo pavadinimą į Zeljezara Sisak – Sisak Tubemills Ltd. Komisija nusprendė, kad pavadinimo pakeitimas jokiu būdu nedaro įtakos tyrime nustatytoms išvadoms.

(9) Vykdant abu tyrimus, dempingas išnagrinėtas už laikotarpį nuo 1995 m. rugsėjo 1 d. iki 1996 m. rugpjūčio 31 d. (toliau – tyrimo laikotarpis). Žala ir žalos tęsimosi arba pakartotinio atsiradimo galimybė nagrinėta už laikotarpį nuo 1992 m. sausio mėn. iki tyrimo laikotarpio pabaigos.

(10) Visoms suinteresuotoms šalims pranešta apie pagrindinius faktus ir svarstymus, pagal kuriuos buvo planuojama rekomenduoti taikyti galutines priemones arba iš dalies pakeisti galiojančias galutines priemones. Joms taip pat suteiktas laikotarpis pateikti pareiškimus ir (arba) prisiimti įsipareigojimus dėl šių išvadų.

B. PRODUKTAS, KURIAM TAIKOMAS TYRIMAS

1. Svarstomas produktas

(11) Produktas, kuriam taikomi abu tyrimai:

a) besiūliai vamzdžiai iš geležies arba nelegiruotojo plieno, tinkami naudoti naftotiekių arba dujotiekių tiesimui, kurių išorinis skersmuo ne didesnis kaip 406,4 mm;

b) apskrito skerspjūvio besiūliai vamzdeliai iš geležies arba iš nelegiruotojo plieno, šaltai tempti arba šaltai valcuoti, išskyrus precizinius vamzdelius; ir

c) kiti apskrito skerspjūvio vamzdeliai iš geležies arba iš nelegiruotojo plieno, išskyrus vamzdelius su sriegiais arba vamzdelius, kuriuose sriegiai gali būti įsriegti, kurių išorinis skersmuo ne didesnis kaip 406,4 mm,

šiuo metu priskiriami KN 7304 10 10, 7304 10 30, 7304 31 99, 7304 39 91 ir 7304 39 93 kodams.

Pagal poziciją, kurią Taryba priėmė Reglamente (EEB) Nr. 1189/93, ir kaip patvirtinta Laikinojo reglamento 10 konstatuojamoje dalyje, visi besiūliai vamzdžiai ir vamzdeliai, priskiriami prieš tai minėtiems KN kodams, naujame tyrime ir peržiūros tyrime laikomi vienu produktu (toliau – svarstomas produktas).

2. Panašus produktas

(12) Nustatyta, kad visi besiūliai vamzdžiai ir vamzdeliai, kuriems taikomi abu tyrimai, savo esminėmis fizinėmis ir techninėmis savybėmis ir savo galutine paskirtimi yra panašūs, nepriklausomai nuo to, ar jie pagaminti Bendrijoje ar valstybėse, kurioms taikomas tyrimas.

Kai kurie eksportuotojai teigė, kad jų produktai neturėtų būti laikomi panašiais su Bendrijos gamintojų arba kitų eksportuojančių gamintojų produktais, nes jie skiriasi savo kokybe ir techninėmis savybėmis, taip pat skirtingi jų platinimo kanalai, naudojimas ir įsiskverbimas rinkoje.

Tačiau nustatyta, kad svarstomas produktas platinamas panašiais kanalais. Panašus pagrindinis pritaikymas ir bendras naudojimas. Visų importuotų produktų, kuriems taikomi abu tyrimai, ir Bendrijos gamintojų pagamintų produktų pakeičiamumo laipsnis ir dėl jo – konkurencijos laipsnis yra dideli. Taip pat nustatyta, kad visų šių importuotų produktų pagrindinės techninės ir fizinės savybės, nepaisant nedidelių skirtumų, buvo tokios pat arba labai panašios į Bendrijos gamintojų pagamintų produktų savybes.

Baigiant, produktai iš įvairių valstybių, kuriems taikomas tyrimas, ir Bendrijoje pagaminti ir parduoti produktai laikomi panašiais pagal Pagrindinio reglamento 1 straipsnio 4 dalį.

C. **DEMPINGAS**

ANTIDEMPINGO TYRIMAS

1. **Čekijos Respublika**

a) *Bendradarbiavimas*

(13) Nebendradarbiaujančia pripažinta bendrovė vėliau kreipėsi į Komisiją prieštaraudama tokiam traktavimui, teigdama, kad Pagrindinio reglamento 18 straipsnio nuostatos jai netaikomos. Ji pabrėžė, kad ji neturėjo ketinimų suklaidinti ir teigė, kad bendrovė veikė pagal savo galimybes; tai reiškė, kad jei ir buvo nustatyta, kad vidaus ir eksporto pardavimų duomenys, skolinių įsipareigojimų duomenys, klientų apyvartos skaičiai ir produkcijos sąnaudų informacija tikrai nebuvo idealūs, Komisija privalėjo atsižvelgti į juos. Ji taip pat kritikavo Komisiją, kad ji nepakankamai atsižvelgė į bendrovės patirtus privatizavimo sunkumus ir konkrečias Čekijos Respublikos problemas, susijusias su jos perėjimu į rinkos ekonomikos statusą. Galiausiai, ji teigė, kad kadangi bendrovės savininkai pasikeitė 1997 m. balandžio mėn. (o gamyba nutraukta mėnesį prieš tai), būtų nesąžininga sankcijas taikyti naujam savininkui.

Priežastys, dėl kurių Komisija pripažino vieną iš Čekijos bendrovių kaip nebendradarbiaujančią tyrime, nurodytos Laikinojo reglamento 14 konstatuojamoje dalyje. Verta prisiminti, kad patikrinus bendrovės atsakyme į klausimyną Komisijai pateiktus sąrašus nustatyta, kad juose įrašyta keli šimtai vidaus ir eksporto sandorių, kurie niekada nebuvo sudaryti. Tai net tik labai suklaidino, bet ir reiškė, kad Komisija negalėjo užtikrintai nustatyti nei patikimos normaliosios vertės, nei patikimos eksporto kainos. Nepriklausomai nuo priežasčių (ir šiuo momentu Komisija pažymi, kad iš pradžių bendrovės pateiktas paaiškinimas buvo visiškai nepatenkinamas ir visiškai skirtingas nuo vėliau raštu jos pateikto paaiškinimo), tai neatitinka visuotinai pripažintų apskaitos principų. Esant tokioms aplinkybėms, Komisija neturėjo kitos išeities kaip tik atmesti atsakymą ir taikyti Pagrindinio reglamento 18 straipsnį, ypač kadangi kitoks sprendimas reikštų kitų, tyrime pilnai bendradarbiaujančių bendrovių diskriminavimą.

Kadangi nuosavybės pasikeitimas įvyko po tyrimo laikotarpio pabaigos, jis nėra šiems procesiniams veiksmams aktualus faktorius (žiūrėti Pagrindinio reglamento 6 straipsnio 1 dalį).

b) *Normalioji vertė*

(14) Vienas Čekijos gamintojas domėjosi metodika, kurią naudoja Komisija tam, kad nustatytų vienos produktų grupės normaliąją vertę (žiūrėti Laikinojo reglamento 16 konstatuojamąją dalį); visų pirma jis teigė, kad Pagrindiniame reglamente nebuvo jokių nuostatų, kurios leistų Komisijai apskaičiuoti normaliąją vertę tik pagal pelningų pardavimų vidurkį, o ne pagal visų grupės pardavimų vidurkį. Tas pats gamintojas paprieštaravo tam, kad nustatydama tam tikrų grupių normaliąją vertę, Komisija naudotų kitų produkto grupių pelningų vidaus rinkos pardavimų pelno maržą.

Šis prašymas negalėjo būti priimtas, kadangi jis prieštarauja ir Pagrindiniam reglamentui, ir Bendrijos institucijų pastoviai praktikai. Dėl pirmojo argumento, jei pardavimai vidaus rinkoje už mažesnę kaip vieneto kainą sudaro daugiau kaip 20 % visų pardavimų, normalioji vertė nustatoma tik pagal pelningus pardavimus pagal Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 4 dalies trečią papunktį. Dėl antro argumento, Komisija veikė pagal Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalį, taikydama „tiriamojo eksportuotojo arba gamintojo panašaus produkto įprastinės prekybos sąlygomis“ gaunamą pardavimų pelno maržą.

Vienas gamintojas taip pat prieštaravo tam, kad vietoje jo pardavimo, bendrųjų ir administravimo (toliau – PBA) sąnaudų būtų naudojamos su juo susijusios bendrovės sąnaudos (žiūrėti Laikinojo reglamento 16 konstatuojamąją dalį), kadangi tokios sąnaudos turėtų būti nustatomos atsižvelgiant į tiriamojo gamintojo „faktinius duomenis“ pagal Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalį. Komisija manė, kad gamintojo pateikti susiję apskaitos dokumentai nepakankamai pagrindė jo atsakyme į klausimyną pateiktus skaičius. Sužinojusi apie Komisijos ketinimus, bendrovė pateikė kitus paaiškinimus ir lenteles, bet kadangi tai buvo papildoma informacija, kurios nebuvo galima patikrinti, į šią informaciją nebuvo galima atsižvelgti.

Abu bendradarbiaujantys gamintojai kėlė abejones dėl to, kad iš sandorių sąrašų pašalinti jų pardavimai vienas kitam, teigdami, kad jie nėra susiję, ir net jei jie ir būtų susiję, Komisija negalėjo įrodyti, kad jų ryšys darė įtaką kainoms.

Šis argumentas negalėjo būti priimtas. Kadangi abi bendrovės turi bendrą akcininką (žiūrėti Laikinojo reglamento 22 konstatuojamąją dalį ir žemiau esančią 17 konstatuojamąją dalį), jos yra susijusios. Be to, Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalyje aiškiai teigiama, kad „susijusių šalių viena kitai taikomos kainos (……) negali būti laikomos įprastinėje prekyboje taikomomis kainomis (……), išskyrus atvejus, kai nustatoma, kad jų ryšys nedaro joms įtakos“. Kadangi nustatyta, kad taip nėra, ginčytini sandoriai nebuvo atkurti.

Jokių kitų komentarų dėl normaliosios vertės negauta ir todėl Taryba patvirtina Laikinajame reglamente nustatytas išvadas.

c) *Eksporto kaina*

(15) Dėl eksporto kainos nustatymo negauta jokių komentarų. Nepaisant to, truputį patikslintas pelno maržos atskaitymas susijusiam Austrijos importuotojui (žiūrėti Laikinojo reglamento 18 konstatuojamąją dalį) po to, kai tyrimo metu buvo išnagrinėtos nesusijusių importuotojų pelno maržos.

d) *Palyginimas*

(16) Pagal šią antraštę negauta jokių komentarų ir todėl Komisijos išvados patvirtinamos.

e) *Dempingo skirtumas*

(17) Bendradarbiaujančios bendrovės prieštaravo Komisijos sprendimui nustatyti dempingo skirtumą normaliųjų verčių svertinį vidurkį lyginant su atskiromis eksporto kainomis (o ne su eksporto kainų svertiniu vidurkiu), teigdamos, kad Komisija pakankamai nepagrindė savo metodo, pateikto Laikinojo reglamento 21 konstatuojamoje dalyje.

Minėtame reglamente Komisija nurodė, kad jos metodą pateisina būtinybė pilnai nurodyti vykdomą dempingą ir tai, kad eksporto kainų modelis buvo toks, kad jos labai skyrėsi tarp valstybių narių ir įvairiais laikotarpiais. Komisija išnagrinėjo savo skaičiavimus ir padarė išvadą, kad valstybių eksporto kainų skirtumai nesudarė pakankamai aiškaus modelio. Tačiau Komisija laikosi savo išvadų, kad buvo toks kainų modelis, kad jos skyrėsi įvairiais laikotarpiais, dėl ko 1995 m. gruodžio 31 d. pasibaigus kiekybiniams apribojimams labai padidėjo dempingas (sudarantis aiškų modelį), ir todėl patvirtinamas Laikinajame reglamente priimtas metodas.

Buvo labai prieštarauta Komisijos sprendimui laikyti abu bendradarbiaujančius gamintojus susijusiais ir todėl nustatyti jiems vieną dempingo skirtumą, remiantis tuo, kad abi bendrovės valdomos savarankiškai ir taiko skirtingas sąnaudų ir kainų nustatymo struktūras. Taip pat teigta, kad kontrolinio akcijų paketo savininkas (Nacionalinis turto fondas) veikė tik kaip patikėtinis ir neturėjo jokios įtakos bendrovių komerciniam valdymui.

Komisija mano, kad rinkos ekonomikos valstybėje kontrolinio akcijų paketo savininkas nusprendžia, kokia teisine forma jis organizuoja savo verslo interesus eksportuojančioje valstybėje. Tokių interesų kontrolė arba galima kontrolė paprastai yra tokia pati, nepriklausomai nuo to, ar jie priklauso vienam juridiniam asmeniui ar skirtingiems juridiniams asmenims. Konkrečiau, skirtingų dempingo skirtumų susijusioms bendrovėms nustatymas sudaro riziką, kad eksportas gali būti nukreipiamas per bendrovę, turinčią mažiausią dempingo skirtumą. Todėl prieita išvados, kad nepaisant to, šiuose procesiniuose veiksmuose skirtingi gamintojai eksportuojančioje valstybėje turi būti laikomi vienu subjektu, jei visas šias bendroves kontroliuoja tas pats akcininkas.

(18) Remiantis Komisijos laikinosiomis išvadomis, apibūdintomis Laikinojo reglamento 14–23 konstatuojamosiose dalyse, ir atsižvelgiant į prieš tai esančioje 15 konstatuojamoje dalyje apibūdintus patikslinimus, dviems bendradarbiaujančioms bendrovėms nustatyti galutiniai dempingo skirtumai, išreikšti kaip CIF importo kainos dalis Bendrijos muitų teritorijoje nesumokėjus muitų, yra tokie:

— Nová Hut a.s. 5,1 %

— Vítkovice a.s. 5,1 %.

Peržiūrėtas likutinio dempingo skirtumo skaičiavimas. Vietoje dviems Čekijos gamintojams nustatytų aukščiausių normaliųjų verčių, atliekant galutinį nustatymą, naudotas normaliųjų verčių svertinis vidurkis. Todėl dviems bendradarbiaujančioms bendrovėms nustatytas likutinis dempingo skirtumas, išreikštas kaip CIF importo kainos dalis Bendrijos muitų teritorijoje nesumokėjus muitų, yra 28,6 %.

2. **Rumunija**

a) *Normalioji vertė*

(19) Viena bendrovė teigė, kad atidėjimai išlaidoms, įtraukti į bendrovės PBA sąnaudas, turėtų būti neįtraukiami atsižvelgiant į tai, kad nepanaudoti atidėjimai metų pabaigoje buvo panaikinti. Jei atidėjimai iš tikrųjų buvo panaikinti ir jei vietoje tokių atidėjimų nepadaryta jokių kitų išlaidų, ir jei iš atsakyme į klausimyną pateiktos arba patikrinimų vietose gautos informacijos buvo galima aiškiai matyti, kad atidėjimai nesudarė realių išlaidų, PBA sąnaudų skaičiavimas buvo patikslintas.

Viena bendrovė pareiškė, kad gamybos sąnaudos turėtų būti patikslintos atsižvelgiant į tai, kad nebuvo pardavimo sąnaudų, ypač pakavimo sąnaudų, kai parduota vidaus rinkoje. Teigta, kad pardavimo sąnaudas, kurias Komisija įtraukė į normaliosios vertės skaičiavimą, bendrovei faktiškai atlygino klientai. Komisija patenkino šį teiginį ir todėl atitinkamai peržiūrėtas šios bendrovės gamybos sąnaudų skaičiavimas.

Viena bendrovė teigė, kad nustatydama normaliąją vertę Komisija turėtų naudoti visus pardavimus, taip pat ir pardavimus ne pagal įprastą prekybos eigą, t. y. nuostolingus pardavimus. Atsižvelgdama į Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 4 dalį Komisija manė, kad nuostolingi pardavimai neturėtų būti įtraukti į normaliosios vertės skaičiavimus, jei tokie pardavimai sudaro daugiau kaip 20 % visų vidaus pardavimų. Todėl, atsižvelgiant į Pagrindinio reglamento sąlygas ir nuolatinę institucijų praktiką nustatant normaliąją vertę, šios bendrovės reikalavimas negalėjo būti patenkintas.

Dvi bendrovės teigė, kad norėdama laikytis Europos Susitarimo, Komisija, nustatydama normaliąsias vertes, visada turėtų pasirinkti bendrovėms palankiausią metodą, ir pacitavo Susitarimo 34 straipsnio 2 dalį. Šis argumentas atmestas, nes susitarimo 34 straipsnio 2 dalis nurodo tik kaip pasirinkti Komisijos nustatomas priemones, jei nustatomas dempingas, žala, priežastingumas ir Bendrijos interesas, o ne kaip pasirinkti nustatyme naudojamas faktines apskaičiavimo metodikas.

Viena bendrovė tik viename paskutinių procesinių veiksmų etapų (kai buvo išklausomi komentarai dėl galutinio pranešimo) pareiškė, kad pardavimai iš atsargų neturėtų būti įtraukiami į normaliosios vertės skaičiavimą, nes tokie produktai neturi kokybės sertifikatų ir todėl nėra panašus produktas, ir kad visi pardavimai, kai mokėjimo priemonei naudojama kompensacija, taip pat turėtų būti neįtraukti, nes jie nevykdomi kaip įprastinės prekybos dalis. Šie reikalavimai nebuvo tinkamai pateikti, nes jie nebuvo nurodyti nei pateikiant atsakymus į klausimyną, nei tyrimo vietoje metu, nei vėlesnėse procesinių veiksmų pakopose, kai bendrovė buvo paraginta pateikti komentarus. Jokiuose bendrovės pateiktuose dokumentuose Komisija negalėjo atskirti pardavimų iš atsargų nuo kitų pardavimų, arba pardavimų su kokybės sertifikatais nuo pardavimų be jų. Be to, tyrimo metu nustatyta, kad pardavimai už kompensaciją iš tikrųjų vykdyti įprastinės prekybos metu. Todėl abu reikalavimai buvo atmesti.

Jokių kitų komentarų negauta. Atsižvelgiant į prieš tai nurodytus pakeitimus, patvirtinamos Laikinajame reglamente pateiktos išvados dėl normaliosios vertės.

b) *Eksporto kaina*

(20) Eksporto kainoms skaičiuoti naudota metodika nepakeista. Todėl patvirtinamos Laikinajame reglamente pateiktos išvados dėl eksporto kainų.

c) *Palyginimas*

(21) Laikinosiose išvadose Komisija atmetė dviejų Rumunijos bendrovių prašymą patikslinti normaliąją vertę dėl kredito sąlygų. Šios dvi bendrovės savo prašymą pateikė pakartotinai. Tačiau tyrimo metu nustatyta, kad daugeliu atveju atsiskaitant už sandorius Rumunijoje grynieji pinigai faktiškai nenaudoti. Iš tiesų, vietoje mokėjimo paprastai naudota „kompensacija“, kurią sudarė arba mainų prekyba arba apsikeitimas prekybos sąskaitomis. Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies g punktas nurodo, kad patikslinimas dėl kredito atliekamas tada, jei jis yra veiksnys, į kurį atsižvelgiama nustatant taikomas kainas. Tyrimas

parodė, kad nustatant taikomas kainas į tokias sąnaudas neatsižvelgta. Iš tiesų, kai vietoj mokėjimo naudota kompensacija, pinigai nejudėjo ir todėl nepadaryta jokios įtakos bendrovių finansinei situacijai. Be to, tyrimo metu nustatyta, kad naudojant bet kurias mokėjimo priemones paprastai nebuvo laikytasi atsiskaitymo datų. Todėl prašymas padaryti patikslinimą dėl kredito vėl nepatenkintas.

Viena bendrovė teigė, kad eksportuodama prekes tam tikriems Bendrijos klientams, ji neėmė jokio komisinio mokesčio ir kad šiems klientams taikytos eksporto kainos neturėtų būti tikslinamos. Komisija atitinkamai peržiūrėjo savo skaičiavimus.

Viena bendrovė pareikalavo patikslinti normaliąją vertę atsižvelgiant į prekybos lygio skirtumus. Kadangi toks reikalavimas nepateiktas tyrimo metu anksčiau nei tada, kai bendrovių paprašyta pateikti komentarus dėl Komisijos laikinųjų išvadų, jis negalėjo būti laikomas galiojantis. Be to, šis reikalavimas nebuvo pagrįstas jokiais įrodymais ir prieštaravo informacijai, kurią bendrovė pateikė atsakymuose į klausimyną ir nurodė tyrimo vietoje metu.

Dėl palyginimo jokių kitų komentarų negauta. Todėl laikinosios išvados patvirtinamos.

d) *Dempingo skirtumas*

(22) Viena bendrovė teigė, kad dempingo skirtumas turėtų būti skaičiuojamas ne normaliųjų verčių svertinį vidurkį lyginant su atitinkamos grupės kiekvieno sandorio patikslinta eksporto kaina, bet svertinį vidurkį lyginant su svertiniu vidurkiu.

Reikalavimas atmestas po to, kai buvo iš naujo peržiūrėta visoms Rumunijos bendrovėms naudota metodika ir kai buvo nustatyta, kad:

— vienai bendrovei naudojant abu metodus dempingo skirtumas nesiskyrė, nes visi eksporto sandoriai sudaryti dempingo kainomis,

— trims bendrovėms būdingas eksporto kainų modelis, kai kainos labai skyrėsi priklausomai nuo pristatymo vietos arba laiko.

Atsižvelgiant į aukščiau pateiktą informaciją ir pagal Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalį, atliekant galutinį nustatymą išsaugotas metodas, pagal kurį tam tikro laikotarpio normaliosios vertės svertinis vidurkis lyginamas su kiekvieno sandorio atskiromis patikslintomis eksporto kainomis.

Visi bendradarbiaujantys Rumunijos gamintojai/eksportuotojai prieštaravo tam, kad, vadovaudamasi bendro kontrolinio akcijų paketo savininko principu, Komisija nustatė bendrą dempingo skirtumą, ir jie atitinkamai pareikalavo atskiro jų nagrinėjimo. Dėl 17 konstatuojamoje dalyje nurodytų priežasčių šis reikalavimas negalėjo būti priimtas.

Dvi bendrovės teigė, kad Komisija turėjo pateikti joms visų bendrovių dempingo skaičiavimų visus elementus, kadangi jie naudoti visuotiniam dempingo skirtumui nustatyti; to nepadariusi Komisija būtų pažeidusi jų gynybos teises. Vadovaudamasi Pagrindinio reglamento 20 straipsnio 1 dalimi, Komisija išsamiai išaiškino kiekvienai bendrovei esminius faktus ir nagrinėjimus, pagal kuriuos ji apskaičiavo tam tikros bendrovės atskirą dempingo skirtumą ir be to, išaiškino metodiką, naudotą bendram dempingo skirtumui nustatyti. Kadangi visų bendrovių kontrolinio akcijų paketo savininkas yra tas pats, jos gali lengvai pasikeisti visa informacija per bendrą akcininką ir todėl visiškai naudotis savo gynybos teisėmis.

Jokių kitų komentarų negauta. Todėl patvirtinamos Laikinajame reglamente pateiktos išvados.

(23) Keturiems bendradarbiaujantiems gamintojams galutinai nustatyti dempingo skirtumų svertiniai vidurkiai, išreikšti kaip CIF importo kainos dalis Bendrijos muitų teritorijoje nesumokėjus muitų, yra tokie:

– SC Artrom SA:	9,8 %
– SC Petrotub SA:	9,8 %
– SC Republica SA Trade Company:	9,8 %
– SC Silcotub SA:	9,8 %.

Likutinis dempingo skirtumas, išreikštas kaip CIF importo kainos dalis Bendrijos muitų teritorijoje nesumokėjus muitų, išlieka nepakitęs ir yra 38,2 %.

3. **Slovakijos Respublika**

b) *Normalioji vertė*

(24) Slovakijos gamintojas domėjosi metodika, kurią naudoja Komisija tam, kad nustatytų dviejų produktų grupių normaliąją vertę (žiūrėti Laikinojo reglamento 31 konstatuojamąją dalį); visų pirma jis teigė, kad Komisija pasielgė neteisingai apskaičiuodama normaliąją vertę tik pagal pelningų pardavimų vidurkį, o ne pagal visų pardavimų

kiekvienoje grupėje vidurkį. Jis rėmėsi priežastimi, kad bendrai grupės buvo pelningos ir todėl tyrimo laikotarpiu visos išlaidos susigrąžintos pagal svertinį vidurkį. Be to, remiantis Europos Susitarimo 34 straipsnio 2 dalimi teigta, kad Komisija savo nuožiūra turėjo priimti tokį metodą, kuris „mažiausiai pažeidžia (minėto) susitarimo taikymą".

Abu šie argumentai atmesti dėl tų pačių priežasčių, nurodytų prieš tai esančioje 19 konstatuojamoje dalyje.

Jokių kitų komentarų dėl normaliosios vertės negauta ir todėl patvirtinamos Laikinajame reglamente pateiktos Komisijos išvados.

b) *Eksporto kaina*

(25) Bendrovė prieštaravo Komisijos eksporto kainos nustatymui (žiūrėti Laikinojo reglamento 32 konstatuojamąją dalį), o ypač jos sprendimui išskaičiuoti 4 % pelno maržą iš kainų, kurias taiko jos dukterinė įmonė Italijoje. Ji teigė, kad tokia marža yra per didelė ir kad Komisija turėjo naudoti pačios Italijos bendrovės skaičius. Ji taip pat teigė, kad Komisija neteisingai suprato bendrovės pateiktus PBA sąnaudų skaičius ir todėl buvo padidinta jos PBA norma ir tuo pačiu dempingo skirtumas. Ji taip pat pasiūlė, kad teisingiau būtų buvę sudėti abiejų bendrovių PBA sąnaudas ir taikyti bendrą normą.

4 % maržą Komisija nustatė pagal pelno maržų, kurias pasiekė Laikinojo reglamento 6 konstatuojamosios dalies c punkte išvardyti keturi nesusiję importuotojai, vidurkį. Tačiau ji peržiūrėjo skaičius ir nusprendė, kad galutiniame nustatyme turėtų būti taikomas 3,8 % patikslintas skaičius. Nors prieštarauta tam, kad du iš keturių importuotojų buvo realiai susiję su Bendrijos gamintojais, Komisija įsitikino, kad nustatytos šių bendrovių pelno maržos atspindėjo jų pardavimų savarankiškiems klientams Bendrijoje pelną. Komisija peržiūrėjo PBA normos skaičius ir nusprendė, kad ne tik iš tikrųjų buvo nurodytos per didelės sąnaudos, bet ir taip pat, kad būtų buvę tikslingiau sudėti Šveicarijos ir Italijos prekybos bendrovių skaičius, atsižvelgiant į tai, kad jų ryšys su Slovakijos eksportuotoju buvo panašus ir kad jos veikė daugiausia iš tų pačių patalpų. Atitinkamai taikyta visuotinė PBA norma.

c) *Palyginimas*

(26) Bendrovė pareikalavo „lengvatos dėl platinimo kanalo", į kurią, pasak jos, Komisija neatsižvelgė preliminariame nustatyme. Ji teigė, kad tokia lengvata pagrįsta ir reikalinga parodyti tai, kad bendrovė savo vidaus rinkoje tiesiogiai pardavė prekybininkams, o Bendrijos rinkoje parduota per su ja susijusias Italijos ir Šveicarijos bendroves; ji taip pat teigė, kad ši lengvata buvo būtina tam, kad būtų galima užtikrinti sąžiningą palyginimą su nustatyta eksporto pardavimų kaina.

Šis reikalavimas įeina į nuolaidas ir lengvatą dėl kiekio, kurios jau suteiktos bendrovei. Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalyje aiškiai teigiama, kad „darant patikslinimus turi būti išvengta bet kokio dubliavimo, ypač dėl nuolaidų, grąžinamųjų išmokų, kiekių ir prekybos lygio". Kadangi normalioji vertė jau sumažinta atsižvelgiant į tai, kad Bendrijoje parduota daugiausia stambiems klientams, nėra jokios pagrįstos priežasties suteikti kitą lengvatą.

Jokių kitų komentarų negauta ir todėl patvirtinamos Komisijos išvados.

d) *Dempingo skirtumas*

(27) Bendrovė prieštaravo Komisijos sprendimui nustatyti dempingo skirtumą patikslintų normaliųjų verčių svertinį vidurkį lyginant su patikslintomis atskiromis eksporto kainomis (o ne su eksporto kainų svertiniu vidurkiu), teigdama, kad Komisija pakankamai nepagrindė savo metodo, pateikto Laikinojo reglamento 34 konstatuojamoje dalyje.

Nors Komisija laikosi savo argumentacijos, nustatytos minėtoje 34 konstatuojamoje dalyje, dėl jos atliktų dempingo skirtumui apskaičiuoti naudotų skaičių pakeitimų, abiejų metodų skirtumai nebeliko tokie dideli, kad pateisintų jos pradinį požiūrį. Todėl atlikdama galutinį nustatymą ji nusprendė pereiti prie metodo, kai normaliosios vertės svertinis vidurkis lyginamas su eksporto kainos svertiniu vidurkiu. Preliminarios išvados atitinkamai pakeistos.

(28) Remiantis Komisijos prieš tai pateiktomis išvadomis, apibūdintomis Laikinojo reglamento 31–35 konstatuojamose dalyse, ir atsižvelgiant į prieš tai nurodytus pakeitimus, bendradarbiaujančiam gamintojui nustatytas dempingo skirtumas, išreikštas kaip CIF importo kainos dalis Bendrijos muitų teritorijoje nesumokėjus muitų, sudaro:

– Železiarne Podbrezová a.s.: 7,5 %.

Likutinis dempingo skirtumas nustatomas to paties lygio.

4. **Rusija**

a) *Bendradarbiavimas*

(29) Penkios iš šešių Rusijos bendrovių raštu kreipėsi į Komisiją paprieštaraudamos jos spendimui laikyti jas nebendradarbiaujančiomis. Komisijos sprendimo priežastys nurodytos Laikinojo reglamento 36 konstatuojamoje dalyje. Bendrovės teigė, kad nepaisant jų atsakymuose galėjusių būti trūkumų, jos norėjo bendradarbiauti atliekant tyrimą ir buvo pasiruošusios pateikti bet kokią Komisijai reikalingą papildomą informaciją. Tam tikros bendrovės paprašė, kad jos būtų nagrinėjamos atskirai, arba pasiūlė pasirašyti individualų įsipareigojimą, arba paprašė atsižvelgti į jų santykinius pranašumus.

Tačiau Komisija laikosi savo nuomonės, kad, nepateikusios tikslios, išsamios ir prašomos formos informacijos, Rusijos bendrovės prarado savo teisę būti bendradarbiaujančiomis tyrimo šalimis. Nors nediskutuojama, kad kai kurie atsakymai buvo išsamesni už kitus, jie visi buvo ydingi dėl vienos pagrindinės priežasties: dėl metodo, pagal kurį buvo sugrupuoti atskiri produktai ir sandoriai, Komisija negalėjo tiksliai nustatyti arba normaliosios vertės, arba eksporto kainos. Gavusios Komisijos pranešimą apie jos sprendimą taikyti Pagrindinio reglamento 18 straipsnį, kai kurios bendrovės pateikė daugiau informacijos, o kitos ir toliau teikė naują arba pataisytą informaciją net ir po to, kai buvo paskelbtas Laikinasis reglamentas. Tačiau vis tik Komisijos turėta informacija suėjus atsakymų pateikimo terminui buvo nepakankama dėl visų šešių bendrovių. Būtų diskriminuojamos kitos suinteresuotos, tyrime bendradarbiaujančios šalys, jei būtų atsižvelgta į informaciją, pateiktą praėjus kelioms dienoms, savaitėms ar kartais mėnesiams po jos pateikimo paskutinio termino.

Todėl patvirtinamos Komisijos išvados.

b) *Dempingo skirtumas*

(30) Komisija perskaičiavo Rusijos dempingo skirtumą, naudodama tas pačias normaliąsias vertes, kurios buvo naudotos peržiūrint Čekijos likutinį skirtumą (žr. 18 konstatuojamąją dalį). Todėl dempingo skirtumas, išreikštas kaip CIF importo kainos dalis Bendrijos muitų teritorijoje nesumokėjus muitų, nustatytas lygus 26,8 %.

PERŽIŪROS TYRIMAS

1. **Bendra informacija**

(31) Lenkijos ir Vengrijos gamintojai/eksportuotojai nepateikė išsamios informacijos apie atskirus produktus, kurią Komisija prašė pateikti į visus išsiųstus klausimynus įtrauktoje produkto aprašymo lentelėje, bet suskirstė produktus į produktų grupes, suskirstytas pagal tam tikrus kriterijus, pavyzdžiui sienelės storumą. Tačiau kai kuriais atvejais grupėse buvo produktų, priskiriamų skirtingiems KN kodams. Dėl šios priežasties ir dėl to, kad nebuvo įmanoma surinkti išsamesnės informacijos vietoje, Komisija galėjo atlikti skaičiavimus tik pagal produktų grupes, o ne pagal atskirus produktus.

2. **Vengrija**

a) *Normalioji vertė*

(32) Tyrimo laikotarpiu tik vienas Vengrijos gamintojas/eksportuotojas pardavė keturias produktų grupes Europos bendrijoje. 1, 2 ir 3 grupės visiškai priklausė 7304 39 91 KN kodui, o 4 grupei priklausė įvairūs modeliai, iš dalies priklausantys 7304 39 91 KN kodui ir iš dalies 7304 39 93 KN kodui. Pateikta ir patikrinta techninė informacija nebuvo pakankamai išsami, kad Komisija galėtų išskaidyti 4 produktų grupę pagal du KN kodus. Atsižvelgiant į tai, kad pagal Eurostato statistiką daugiausia tyrimo laikotarpiu importuotų kiekių priklausė 7304 39 93 KN kodui ir, kad tuo pačiu laikotarpiu tik vienas Vengrijos gamintojas/eksportuotojas pardavė svarstomą produktą Bendrijoje, Komisija nusprendė, kad 4 produktų grupė turi būti visiškai priskiriama 7304 39 93 KN kodui.

Vietoje nustatyta, kad bendrovės pateikti išsamūs eksporto skaičiai nepatikimi, nes vienas Bendrijos klientas, įsigijęs 7 % svarstomo produkto nurodytų pardavimų Bendrijoje dalį, buvo praleistas, ir taip pat buvo nustatyta, kad eksporto sandorių kompiuterinė laikmena taip pat neteisinga kitais aspektais, šio trūkumo bendrovė negalėjo ištaisyti. Tada atliktas 5 % visuotinio palyginamumo testas, kai vidaus rinkos pardavimų kiekiai palyginti su Eurostato turima statistika dėk importo iš Vengrijos, kurią Komisija pasirinko kaip nepriklausomą informacijos šaltinį pagal

Pagrindinio reglamento 18 straipsnio 5 dalį. Taip buvo nustatyta, kad visais atvejais nustatant normaliąją vertę vidaus rinkos pardavimai galėjo būti laikomi būdingais ir bendrai, ir produktų grupės lygiu pagal Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalį.

Tada nustatyta, ar kiekvienos iš prieš tai paminėtų keturių grupių pardavimai vidaus rinkoje gali būti laikomi įprastine prekyba. 2 ir 3 grupių pelningi pardavimai sudarė mažiau kaip 10 % šių produktų grupių pardavimų vidaus rinkoje. Todėl šių grupių normalioji vertė turėjo būti nustatyta pagal Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalį. Ji buvo nustatyta pagal gamybos sąnaudas pridėjus PBA sąnaudas ir pelną. Todėl atsižvelgta į gamintojo/eksportuotojo faktinius duomenis, susijusius su produkcija ir pardavimais vykdant įprastinę prekybą. 1 ir 4 grupių atveju nuo 10 % iki 80 % pardavimų vidaus rinkoje buvo pelningi. Šioms dviems grupėms normaliosios vertės atitinkamai nustatytos tik pagal pelningus pardavimus, pagal Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 4 dalį. Kadangi bendrovės nustatytos keturios produktų grupės priklauso KN 7304 39 91 ir 7304 39 93 kodams, Komisija nusprendė nustatyti vieną normaliąją vertę vienam KN kodui. Kadangi nustatyta, jog eksporto sandorių sąrašas nepatikimas ir negali būti naudojamas pirmoms trims produktų grupėms palyginti, nebuvo įmanoma nustatyti šių trijų grupių normaliųjų verčių svertinio vidurkio. Todėl, norint nustatyti KN 7304 39 91 kodo normaliąją vertę, buvo atsižvelgta į atitinkamų trijų produktų grupių apskaičiuotų normaliųjų verčių aritmetinį vidurkį. Pagal prieš tai pateiktą paaiškinimą Komisija nusprendė, kad KN 7304 39 93 kodas atitinka 4 produktų grupę. Atitinkamai, KN 7304 39 93 kodo normalioji vertė nustatyta 4 produktų grupei.

b) *Eksporto kaina*

(33) Kaip jau buvo paaiškinta prieš tai esančioje konstatuojamoje dalyje, atliekant patikrinimą vienintelio susijusio Vengrijos eksportuotojo patalpose paaiškėjo, kad atsakymuose į klausimyną dėl eksporto pateikti duomenys labai skyrėsi nuo bendrovės vidaus įrašų.

Po patikrinamojo vizito bendrovei raštu pranešta, kad dėl vietoje nustatytų neatitikimų ir negalint nustatyti realių eksporto duomenų, pateiktos informacijos nebuvo galima naudoti eksporto į Bendriją kainai nustatyti ir, kad išvados dėl eksporto kainos turės būti pateiktos pagal faktus, turimus pagal Pagrindinio reglamento 18 straipsnį. Tuo pačiu metu bendrovei suteikta galimybė pateikti komentarus. Tada buvo pateikta visiškai nauja byla, tariamai teisinga eksporto sandorių sąrašo versija. Komisija nepriėmė šios bylos, nes naujos informacijos negalima buvo patikrinti.

Norėdama nustatyti Vengrijos eksporto kainas, nepriklausomu informacijos šaltiniu Komisija pasirinko Eurostato skelbiamą oficialią importo statistiką, pagal Pagrindinio reglamento 18 straipsnio 5 dalį. Tačiau atsižvelgta tik į minėtoje statistikoje pateiktus dviejų KN kodų kiekius, kuriuos šis gamintojas eksportavo į Europos bendriją.

c) *Palyginimas*

(34) Siekiant sąžiningai palyginti normaliąją vertę su eksporto kaina iš gamyklos, suteikta reikiama lengvata daryti patikslinimus dėl nurodytų skirtumų, kurie daro įtaką kainų palyginamumui. Pagal Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį patikslinimai padaryti dėl transportavimo, draudimo, krovimo ir papildomų sąnaudų, ir kredito sąnaudų.

Dėl prašymų padaryti patikslinimus dėl

— importo mokesčių ir netiesioginių mokesčių,

— nuolaidų, kainų sumažinimų ir kiekių,

— prekybos lygio,

— valiutos keitimo

turėtų būti pažymėta, kad:

Importo mokesčiai ir netiesioginiai mokesčiai

Bendrovė paprašė 8 % lengvatos dėl papildomų muitų mokesčių, kuriuos ji sumokėjo už importuotas žaliavas, vadovaudamasi Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies b dalimi. Tačiau tikrinimo vietoje metu Komisijos pareigūnai nustatė, kad už eksportuotus produktus nebuvo sugrąžinti jokie mokesčiai. Todėl prašymas laikytas nepagrįstu.

Nuolaidos, kainų sumažinimai ir kiekiai

Bendrovė paprašė padaryti 4 % patikslinimą dėl kiekių, kuriuos įsigijo vidaus rinkos klientai ir Bendrijos klientai, skirtumų, vadovaudamasi Pagrindinio reglamento

2 straipsnio 10 dalies c dalimi, teigdama, kad už didesnius užsakymus mokėtos mažesnės kainos. Kadangi jokių įrodymų, pagrindžiančių minėtą teiginį, nepateikta, jis atmestas.

Prekybos lygis

Bendrovė paprašė 12 % lengvatos dėl skirtingų Bendrijos ir vidaus rinkos platinimo kanalų, vadovaudamasi Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies d dalimi. Teigta, kad visi Bendrijos klientai yra savarankiški prekybininkai, kai 49 % vidaus rinkos klientų yra galutiniai vartotojai. Šis skaičius, pateiktas platinimo kanalus apibūdinančioje lentelėje klausimyno vidaus rinkos pardavimų dalyje, neatitiko vidaus rinkos klientų sąrašo duomenų, kur visi vidaus rinkos klientai buvo išvardyti kaip „savarankiški prekybininkai“, taip pat kaip ir Bendrijos rinkoje. Eksportuotojas teigė, kad šis neatitikimas atsirado dėl „kalbinės klaidos“. Neturi reikšmės, ar tai buvo „kalbinė klaida“, ar ne, kadangi be minėto neatitikimo bendrovės atsakyme Komisijos pareigūnai taip pat nustatė, kad bendrovės kainoms, taikytoms vidaus rinkoje, taikyta ta pati kainų nustatymo politika/kainų sąrašas, nepriklausomai nuo kliento rūšies. Todėl į šį reikalavimą negalėjo būti atsižvelgta.

Valiutos keitimas

Eksportuotojas teigė, kad verčiant eksporto kainą į kitą valiutą turėjo būti naudoti mėnesio valiutos keitimo kursai, o ne metinis kursas. Tačiau turėtų būti priminta, kad eksporto kaina buvo nustatoma pagal Eurostato duomenis, nes eksportuotojo pateiktas atskirų sandorių sąrašas negalėjo būti naudotas. Kadangi Eurostato duomenys pateikiami ne pagal pardavimo datą, bet pagal eksportuotojo muitinės deklaracijos datą, mėnesio duomenys nebūtų geriau parodę pardavimo sąlygų. Todėl eksportuotojo reikalavimas negalėjo būti priimtas.

d) *Dempingo skirtumas*

(35) Pagal KN palyginus normaliųjų verčių svertinį vidurkį su eksporto kainų svertiniu vidurkiu paaiškėjo, kad taikomas dempingas, dempingo skirtumas yra lygus normaliosios vertės ir eksporto vertės skirtumui.

Vienintelio Vengrijos gamintojo/eksportuotojo dempingo skirtumas, išreikšta kaip CIF importo kainos dalis Bendrijos muitų teritorijoje nesumokėjus muitų, yra lygus:

– Csepel Tubes Co. Ltd: 36,5 %.

Kadangi vienintelis žinomas gamintojas buvo atsakingas beveik už visą svarstomo produkto eksportą į Bendriją, likutinė dempingo marža nustatyta to paties lygio.

3. **Lenkija**

a) *Bendradarbiavimas*

(36) Šešios bendrovės pateikė atsakymus į Komisijos klausimyną, iš kurių trijų (kuriuos pateikė du gamintojai/eksportuotojai ir viena susijusi prekybos bendrovė) atsakymai laikyti nepakankami. Todėl nuspręsta, kad šios trys bendrovės per nustatytą laikotarpį nepateikė tyrimui reikalingos informacijos, ir šioms bendrovėms pranešta apie Komisijos ketinimą taikyti Pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį ir priimti išvadas pagal turimus faktus.

Kitose trijose bendrovėse, kurių atsakymai laikyti pakankamais (du gamintojai/eksportuotojai ir viena su gamintoju/eksportuotoju susijusi bendrovė), vėliau atlikti patikrinimai vietose. Tačiau iš dviejų gamintojų/eksportuotojų vienas atsisakė pateikti Komisijos pareigūnams pagrindinius dokumentus, pavyzdžiui pardavimų vidaus rinkoje, klientų ir kainų sąrašų kopijas, pardavimų vidaus rinkoje sąskaitų - faktūrų originalus ir eksporto klientų sąrašą, atitinkantį eksporto pardavimų sąrašo kodus. Patikrinimas taip pat parodė, kad savo atsakyme bendrovė nenurodė tyrimo laikotarpio metu vykdytų pardavimų į Bendriją, kuriuos ji vykdė per susijusią bendrovę. Dėl šių trūkumų ir dėl to, kad nebuvo įmanoma patikrinti bendrovės pateiktos esminės informacijos, Komisija negalėjo naudoti informacijos, pateiktos normaliajai vertei ir eksporto kainai į Bendriją nustatyti. Atitinkamai bendrovei pranešta, kad dėl jos atsisakymo bendradarbiauti Komisija savo išvadas pateiks pagal faktus, kuriuos ji turi pagal Pagrindinio reglamento 18 straipsnį.

b) *Normalioji vertė*

Bendradarbiaujančios šalys

(37) Kaip nurodyta 36 konstatuojamoje dalyje, tik vienas Lenkijos gamintojas/eksportuotojas ir viena Lenkijos prekybos bendrovė galėjo būti laikomi bendradarbiaujančiomis šalimis šiame peržiūros tyrime. Kadangi prekybos bendrovei neverta atskirai skaičiuoti dempingo, viena normalioji vertė nustatyta vieninteliam bendradarbiaujančiam gamintojui/eksportuotojui.

Tyrimo laikotarpiu vienintelis bendradarbiaujantis gamintojas/eksportuotojas ir vidaus rinkoje, ir Bendrijoje pardavė šešias produktų grupes. Atlikus visuotinį reprezentatyvumo tyrimą paaiškėjo, kad tuo pačiu laikotarpiu vidaus rinkoje parduoto svarstomo produkto bendras kiekis buvo daugiau kaip du kartus didesnis už į Bendriją eksportuotą kiekį. Tada atliktas 5 % tyrimas pagal produktų grupes, iš kurio paaiškėjo, kad vidaus rinkoje parduoti pakankami visų šešių produktų grupių kiekiai ir todėl nustatant normaliąją vertę jie gali būti laikomi būdingais pagal Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalį.

Pelningumo tyrimas parodė, kad iš šešių produktų grupių penkių grupių kainos vidaus rinkoje, sumokėtos vykdant įprastinę prekybą, gali būti naudojamos normaliajai vertei nustatyti pagal Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 4 dalį. Likusios produktų grupės pelningi pardavimai nepakankami ir normalioji vertė nustatyta pagal gamybos sąnaudas, pridėjus PBA sąnaudas ir pelną pagal Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalį. Todėl atsižvelgta į gamintojo/eksportuotojo faktinius duomenis, susijusius su svarstomo produkto gamyba ir pardavimais vidaus rinkoje, vykdant įprastinę prekybą.

Nebendradarbiaujančios šalys

Pagal Pagrindinio reglamento 18 straipsnio 6 dalį normalioji vertė keturioms nebendradarbiaujančioms šalims nustatyta pagal bendradarbiaujančio gamintojo produkto grupę, atitinkančią aukščiausią normaliąją vertę, kadangi bet koks kitas pasirinkimas būti atlygis už nebendradarbiavimą. Tačiau situaciją sušvelnino tai, kad bendradarbiaujančio gamintojo vidaus rinkoje parduoti visi produktai priklauso šiame tyrime nagrinėjamoms didesnio skersmens produktų grupėms, kurios yra sąlyginai pigesnės už mažesnio skersmens produktų grupes, kurias išimtinai eksportuoja nebendradarbiaujančios šalys.

c) *Eksporto kaina*

Bendradarbiaujančios šalys

(38) Tyrimo laikotarpiu bendradarbiaujantis gamintojas pardavė svarstomą produktą Bendrijoje ir tiesiogiai, ir per susijusį Lenkijos tarpininką. Eksporto kaina nustatyta atsižvelgiant į tiesioginius sandorius bei į sandorius, sudarytus per vieną iš susijusių prekybos bendrovių. Per prekybos bendrovę vykdytų sandorių eksporto kaina nustatyta pagal bendrovei faktiškai mokėtas arba mokėtinas kainas. Kadangi susijusio prekybininko funkcijos gali būti laikomos panašios į prekybininko, dirbančio už komisinius mokesčius, funkcijas, komisinis mokestis nustatytas pagal prekybos bendrovės antkainį, patikrintą jos patalpose. Šis antkainis buvo išskaičiuotas iš kainų, kurias susijusi bendrovė taikė nepriklausomiems klientams Bendrijoje.

Nebendradarbiaujančios šalys

Pagal Pagrindinio reglamento 18 straipsnio 5 dalį nepriklausomu informacijos šaltiniu trims nebendradarbiaujantiems gamintojams/eksportuotojams Komisija pasirinko Eurostato importo statistiką pagal susijusius KN kodus. Tokiu būdu nustatyta eksporto kaina po to, kai iš viso importo buvo atimtas prekių, kurias bendradarbiaujantis gamintojas pardavė Bendrijoje ir tiesiogiai, ir per susijusią bendradarbiaujančią prekybos bendrovę, kiekis ir vertė.

d) *Palyginimas*

(39) Siekiant sąžiningai palyginti normaliąją vertę su eksporto kaina iš gamyklos, suteikta reikiama lengvata darant patikslinimus dėl nurodytų ir patvirtintų skirtumų, kurie darė įtaką kainų palyginamumui. Pagal Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį patikslinimai padaryti dėl fizinių savybių, transportavimo, draudimo, krovimo ir papildomų sąnaudų, komisinių mokesčių ir kredito sąnaudų.

e) *Dempingo skirtumas*

(40) Dempingo skirtumas pagal produktų grupes bendradarbiaujančiam gamintojui nustatyta normaliosios vertės svertinį vidurkį palyginus su eksporto kainos svertiniu vidurkiu, laikantis Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalies. Vienintelio bendradarbiaujančio gamintojo dempingo skirtumas, išreikštas visos importo CIF kainos Bendrijos muitų teritorijoje procentu, sudaro:

– Huta Batory SA: 7,1 %.

Likutinis dempingo skirtumas nebendradarbiaujančioms šalims apskaičiuotas normaliąją vertę, nustatytą 37 konstatuojamosios dalies paskutiniame papunktyje, palyginus su 38 konstatuojamosios dalies paskutiniame papunktyje nustatyta eksporto kaina. Likutinis skirtumas, išreikštas importo CIF kainos Bendrijos muitų teritorijoje procentu, yra lygi 33,2 %.

4. **Kroatijos Respublika**

(41) Atsižvelgiant į išvadas dėl žalos, susijusios su Kroatijos Respublika (žr. 51 ir 69 konstatuojamąsias dalis), nuspręsta, kad nereikia vykdyti dempingo tyrimo.

D. **BENDRIJOS PRAMONĖ**

(42) Abiejuose tyrimuose bendradarbiavo tie patys Bendrijos gamintojai (žr. 8 konstatuojamąją dalį). Šios bendrovės apėmė daugiau kaip 90 % tiriamojo produkto visos Bendrijos produkcijos ir todėl sudarė didžiąją dalį svarstomo produkto visos produkcijos Bendrijoje.

(43) Kai kurie eksportuotojai teigė, kad jų produktus nupirko ir importavo tam tikri skundą pateikę Bendrijos gamintojai. Jie reikalavo, kad šie gamintojai nebūtų įtraukti į Bendrijos pramonės nagrinėjimą, skirtą nustatyti žalą pagal Pagrindinio reglamento 4 straipsnio 1 dalies a punktą.

Nepateikta jokių šį teiginį pagrindžiančių įrodymų. Be to, Komisijos atliktas tyrimas parodė, kad nė vienas iš Bendrijos gamintojų neimportavo svarstomų produktų ir kad su tokiais Bendrijos gamintojais susiję tam tikri importuotojai tyrimo laikotarpiu importavo nedidelius svarstomo produkto kiekius. Vien tik šie susiję importuotojai, kurie, kaip nustatyta, veikė savarankiškai ir netgi konkuravo su jais susijusių gamintojų prekybos skyriais, perpardavė šiuos importuotus produktus Bendrijos rinkoje. Bet kuriuo atveju, išnagrinėjus faktus, paaiškėjo, kad toks importas sudarė mažiau kaip 3 % kiekvieno Bendrijos gamintojo šių produktų visų pardavimų Bendrijos rinkoje.

Todėl manoma, kad toks nedidelis importas negalėjo padaryti jokios žalos Bendrijos gamintojams ir todėl nėra jokių priežasčių šių gamintojų neįtraukti.

Todėl 8 konstatuojamoje dalyje paminėti gamintojai toliau bus vadinami „Bendrijos pramone“ pagal Pagrindinio reglamento 4 straipsnio 1 dalį.

B. **ŽALA**

1. **Preliminari pastaba**

(44) Turėtų būti paminėta, kad šiuo metu Vengrijai, Lenkijai ir Kroatijos Respublikai taikomas antidempingo priemones sudaro įsipareigojimai, į kuriuos įeina aukščiausios kiekybinės ribos ir tam tikri kainų nustatymo įsipareigojimai, kartu su likutiniais *ad valorem* (pagal kainą) muitais.

Be to, turėtų būti pažymėta, kad visų besiūlių vamzdžių ir vamzdelių importui (tame tarpe ir svarstomo produkto), kurio kilmės šalys yra Čekijos Respublika ir Slovakijos Respublika, nuo 1993 m. iki 1995 m. buvo taikoma tarifinės kvotos sistema, t. y. importas be muito tam tikro kiekio ribose; pasiekus aukščiausią ribą, taikytas 30 % muitas. Sistema baigta taikyti 1995 m. pabaigoje.

(45) Taip pat turėtų būti priminta, kad šis reglamentas apima rezultatus iš dviejų tyrimų, po vieno iš kurių paskelbtas Laikinasis reglamentas. Visos išvados dėl žalos, priežastingumo ir Bendrijos intereso turėtų būti nagrinėjamos kartu su Laikinajame reglamente apibūdintomis išvadomis.

2. **Suvartojimas**

(46) Laikinojo reglamento 48 konstatuojamoje dalyje nurodyta, kad suvartojimas Bendrijoje tonomis per mėnesį sudarė 89 900 t 1992 m., 69 700 t 1993 m., 84 070 t 1994 m., 92 730 t 1995 m. ir 92 130 t tyrimo laikotarpiu. Šios išvados neužginčytos ir patvirtinamos.

3. **Importas dempingo kainomis**

a) *Sujungimas*

(47) Laikinajame reglamente Komisija nusprendė, kad importas dempingo kainomis iš Rusijos, Čekijos Respublikos, Rumunijos ir Slovakijos Respublikos nagrinėjant žalą turėtų būti vertinamas bendrai, nes svarstomų produktų iš kiekvienos eksportuojančios šalies importuota dideliais kiekiais, šie produktai užėmė didelę rinkos dalį ir konkuravo vieni su kitais ir su Bendrijos pramonės pagamintais produktais.

(48) Kai kurie eksportuotojai teigė, kad dėl importo apimties ir augimo dydžio bei konkurencijos sąlygų skirtumų šio eksporto poveikis Bendrijai turėtų būti nagrinėjamas atskirai.

(49) Dėl to Komisija primena, kad Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalyje nustatyti kriterijai įvykdyti tam, kad būtų sujungiamas visų keturių susijusių valstybių importas, būtent:

— nustatytas ir su kiekviena valstybe susijęs dempingo skirtumas buvo didesnis už *de minimis* (t. y. nuo 5,1 % iki 38,2 %),

— importas iš kiekvienos valstybės buvo nemažas; nė viena iš eksportuojančių valstybių neturėjo *de minimis* rinkos dalies, t. y. mažesnės už 1 %, kadangi jų rinkos dalys sudarė nuo 3 % iki 8,3 %,

— tiriant ir importuotų produktų konkurencijos, ir Bendrijos pramonės parduotų produktų konkurencijos sąlygas, nustatyta, kad importuoti produktai yra vieni kitų pakaitalai, jiems taikomos panašios kainų tendencijos, panašūs platinimo kanalai ir panaši mažų kainų politika, dėl kurios žymiai sumažinama kaina (t. y. nuo 17,5 % iki 43,2 %), jie tuo pačiu metu aptinkami tose pačiose geografinėse vietovėse ir todėl konkuruoja vieni su kitais ir su Bendrijos pramonės pagamintais produktais.

Tai, kad svarstomo produkto importui, kurio kilmės šalys yra Čekijos Respublika ir Slovakijos Respublika, iki 1995 m. gruodžio 31 d. buvo taikoma tarifinės kvotos sistema, nepakeičia išvados, kad šis importas atitinka Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalyje nustatytus kriterijus. Bet kuriuo atveju turėtų būti pažymėta, kad nustojus galioti minėtai sistemai, iš Čekijos importuotų svarstomų produktų rinkos dalis padidėjo nuo 6,7 % 1995 m. iki 9,6 % pirmaisiais aštuoniais 1996 m. mėnesiais, o iš Slovakijos importuotų produktų rinkos dalis tuo pačiu laikotarpiu padidėjo nuo 2,1 % iki 3,4 %.

Dėl visų prieš tai minėtų priežasčių nuspręsta, kad turėtų būti laikomasi Laikinojo reglamento 49 konstatuojamoje dalyje pateiktų išvadų.

(50) Atsižvelgiant į du vienu metu vykdomus tyrimus taip pat išnagrinėta, ar importo iš Vengrijos, Lenkijos ir Kroatijos poveikis turėtų būti vertinamas bendrai su naujame tyrime nagrinėjamu importu.

(51) Nustatyta, kad iš Kroatijos importuotų produktų rinkos dalis Bendrijos rinkoje sumažėjo nuo 1,8 % 1992 m. iki 0,7 % tyrimo laikotarpiu. Atsižvelgiant į mažą ir labai sparčiai mažėjantį tokio importo lygį, priešingai nei kitų produktų importo atžvilgiu, nuspręsta minėtų importų kartu nenagrinėti. Atsižvelgiant į tai, kad importui iš Kroatijos taikomos antidempingo priemonės, minėta išvada taip pat priimama atsižvelgiant į žemiau esančioje 70 konstatuojamoje dalyje pateikiamas išvadas dėl pakartotinio žalos atsiradimo galimybės nebuvimo.

(52) Nustatyta, kad importo iš Vengrijos ir Lenkijos, kaip ir naujame tyrime nagrinėjamo importo, kiekiai ir dempingo skirtumai buvo dideli.

Teigta, kad importo, kurio kilmės šalis yra Vengrija, kiekis yra nereikšmingas ir todėl į jį neturėtų būti atsižvelgiama sujungiant importus bendram nagrinėjimui pagal Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalį. Tačiau tyrimas neparodė, kad minėtas importas iš tikrųjų būtų nereikšmingas.

Be to, vykdant abu tyrimus nustatyta, kad importuotų produktų konkurencijos sąlygos, ir importuotų produktų ir Bendrijos produktų konkurencijos sąlygos buvo panašios, ypač todėl, kad visi šie produktai buvo laikomi panašiais produktais ir buvo parduoti daug mažesnėmis už Bendrijos pramonės kainas (t. y. nuo 17 % iki 21,3 % Lenkijos atveju, 25,4 % Vengrijos atveju). Tai, kad minėtiems importams nagrinėjamu laikotarpiu buvo taikomi kiekybiniai įsipareigojimai, nedaro jokios įtakos išvadai, kad nagrinėjant žalą jie gali būti sujungti su kitais tiriamais importais. Iš tiesų, net jei ir buvo apriboti importuoti kiekiai į Bendriją ir buvo padidintos kainos, palyginti su eksportuotojų valstybėse, kurioms taikomas naujas tyrimas, kainomis, iš Vengrijos ir Lenkijos ir toliau buvo importuojama dempingo kainomis, daug mažesnėmis už Bendrijos gamintojų kainas.

(53) Todėl prieš tai pateikti nagrinėjimai dėl sujungto nagrinėjimo leido priimti išvadą, kad pateisinama, jog importo dempingo kainomis iš valstybių, kurioms taikomi abu tyrimai, išskyrus Kroatiją, (toliau – eksportuojančios valstybės) poveikis būtų vertinamas bendrai.

b) *Importo dempingo kainomis sujungta apimtis ir rinkos dalis*

(54) Laikinosios išvados, pagal kurias sujungta importo apimtis, sumažėjo nuo 201 920 t 1992 m. iki 96 080 t 1993 m., ir tada padidėjo iki 195 220 t 1994 m., 230 810 t 1995 m. ir 268 670 t tyrimo laikotarpiu, neužprotestuotos ir todėl patvirtinamos.

Ta pati išvada taikoma atitinkamoms rinkos dalims, sudarančioms 18,7 % 1992 m., 11,5 % 1993 m., 19,4 % 1994 m., 20,7 % 1995 m. ir 24,3 % tyrimo laikotarpiu.

c) *Importo dempingo kainomis kainos*

(55) Norint nustatyti, kiek eksportuojančios valstybės sumažino kainas, nagrinėti su tyrimo laikotarpiu susiję duomenys. Todėl palygintas susijusių eksportuojančių valstybių nagrinėtų besiūlių plieno vamzdžių pardavimų kainų svertinis vidurkis ir Bendrijos gamintojų pardavimo kainų

svertinis vidurkis. Palygintos pardavimų pirmam nepriklausomam klientui Bendrijoje kainos. Siekiant palyginti, Bendrijos gamintojų produktų ir importuotų produktų kainos, jei tinkama, patikslintos pagal aiškų kainų iš gamyklos arba CIF kainos Bendrijos muitų teritorijoje lygį. Be to, importo kainos patikslintos importuotojo marža, į kurią pagal turimą informaciją įeina muitinės įforminimo, krovimo mokesčiai, komisiniai, finansavimo sąnaudos ir pelnas.

Palyginus nustatytos visų susijusių valstybių ir eksportuotojų kainų sumažinimo skirtumai. Kainų sumažinimų skirtumų svertiniai vidurkiai, išreikšti Bendrijos gamintojų kainų procentu, buvo tokie:

– Čekijos Respublika:	nuo 21,2 % iki 43,2 %
– Vengrija:	25,7 %
– Lenkija:	nuo 17 % iki 21,3 %
– Rumunija:	25,8 %
– Rusija:	41,5 %
– Slovakijos Respublika:	17,5 %.

4. **Bendrijos pramonės situacija**

(56) Siekiant palengvinti nuorodos darymą, Laikinajame reglamente jau pateikti rezultatai dėl Bendrijos pramonės situacijos dar kartą pateikiami žemiau esančiame tekste ir patvirtinami naudoti galutiniam nustatymui, kadangi šalys jų neužginčijo.

a) *Pajėgumas, produkcija ir panaudojimo lygis*

(57) Nuo 1992 m. iki tyrimo laikotarpio vienuolikoje gamyklų ir infrastruktūrų nutraukta gamyba, kas parodo laikotarpio pradžioje Bendrijos turėto viso besiūlių plieno vamzdžių gamybos pajėgumo sumažėjimą beveik vienu ketvirtadaliu.

Bendrijos pramonės produkcija sumažėjo nuo 1 136 640 t 1992 m. iki 996 036 t 1995 m. ir iki 938 184 t tyrimo laikotarpiu. Labai sumažinus pajėgumą, atitinkamos pajėgumo panaudojimo normos tuo pačiu laikotarpiu padidėjo nuo 63,5 % iki 75,9 % ir vėl nukrito iki 71,3 %.

b) *Pardavimų apimtis ir rinkos dalis*

(58) Bendrijos gamintojų pardavimai sumažėjo nuo 781 770 t 1992 m. iki 775 721 t 1995 m. ir iki 722 042 t tyrimo laikotarpiu.

Bendrijos pramonės turėta rinkos dalis sumažėjo nuo 75,2 % 1992 m. iki 72,1 % 1995 m. ir tyrimo laikotarpiu dar nukrito 4,8 % iki 67,3 %.

c) *Pardavimų kainos*

(59) Bendrijos gamintojų Bendrijos rinkoje parduoto svarstomo produkto vidutinė vieneto kaina, išreikšta ekiu už toną, buvo lygi 576 1992 m., 578 1995 m ir 593 tyrimo laikotarpiu ir atitiko bendrą 3 % padidėjimą.

d) *Pelningumas*

(60) Nagrinėjamu laikotarpiu parduodama panašų produktą Bendrijos pramonė patyrė finansinių nuostolių. Nuo 1992 iki 1994 m. šie nuostoliai vidutiniškai sudarė 8 %. Vėliau pardavimų pelnas pagerėjo 1995 m. (–2,1 %) ir tyrimo laikotarpiu, tačiau netapo teigiamas. Pelningumo lygis procentais buvo toks:

1992 m.	1993 m.	1994 m.	1995 m.	Tyrimo laikotarpis
– 7,0	– 12,2	– 7,9	– 2,2	– 0,7

Šiuos nuostolius pavyko daugiausia sumažinti dėl šiame sektoriuje galiojusių antidempingo priemonių. Netaikant minėtų priemonių finansiniai nuostoliai būtų sumažėję netgi mažiau, jei iš viso būtų sumažėję. Be to, nedidelis pagyvėjimas vyko tada, kai buvo vykdyta didelė restruktūrizacija, dėl kurios, *inter alia*, uždarytos gamyklos, kaip minėta prieš tai. Tačiau minėtų pokyčių nepakako tam, kad Bendrijos pramonė gautų tiek pajamų, kurių reikėtų didėjančioms gamybos sąnaudoms ir didelėms restruktūrizavimo investicijoms padengti, racionaliam pelnui gauti, atsigauti nuo prieš tai buvusių metų nuostolių ir užtikrinti jos ilgalaikį gyvybingumą.

e) *Užimtumas*

(61) Užimtumas Bendrijos pramonėje nuo 1992 m. iki tyrimo laikotarpio pabaigos palaipsniui sumažėjo 35 %, neabejotinai sudarydamas 2 800 darbo vietų netekimą.

5. **Galutinė išvada dėl žalos**

(62) Išnagrinėjus Bendrijos pramonės ekonominę veiklą tyrimo laikotarpiu paaiškėjo, kad nuo 1992 m. iki 1996 m. rugpjūčio mėn. produkcija, pardavimų apimtis ir rinkos dalis, taip pat ir užimtumas sumažėjo, nepaisant didelių pastangų restruktūrizuoti siekiant sumažinti gamybos sąnaudas.

Šios restruktūrizavimo pastangos ir galiojančios priemonės leido Bendrijos pramonei padidinti pajėgumo panaudojimą ir pagerinti savo finansinius rezultatus, kurie tyrimo laikotarpiu išliko neigiami (– 0,7 %), t. y. žemiau pelno ir

nuostolių balanso linijos, ir buvo nepakankami, kad leistų Bendrijos pramonei užtikrinti savo ilgalaikį gyvybingumą.

Todėl daroma išvada, kad tyrimo laikotarpiu Bendrijos pramonė patyrė materialinę žalą pagal Pagrindinio reglamento 3 straipsnį, kuri pasireiškė sumažėjusiais pardavimais ir rinkos dalies praradimu, sumažėjusiu užimtumu ir finansiniais nuostoliais.

F. **PRIEŽASTINGUMAS**

1. **Importo dempingo kaina poveikis**

a) *Importo iš Čekijos Respublikos, Vengrijos, Lenkijos, Rumunijos, Rusijos ir Slovakijos Respublikos sujungtas poveikis*

(63) Nors vartojimas Bendrijoje išliko palyginti stabilus, importas iš Čekijos Respublikos, Vengrijos, Lenkijos, Rumunijos, Rusijos ir Slovakijos Respublikos padidino jų bendrą užimamą rinkos dalį maždaug 5,6 procentiniais laipsniais, nuo 18,7 % 1992 m. iki 24,3 % tyrimo laikotarpiu. Bendrijos pramonės rinkos dalis, priešingai, sumažėjo maždaug 7,9 procentiniais laipsniais, nuo 75,2 % iki 67,3 % tuo pačiu laikotarpiu. Turint omenyje, kad nustatyta, jog kainas mažino visos eksportuojančios valstybės, ir manant, kad importo dempingo kainomis užimamos rinkos dalies padidėjimas sutapo su Bendrijos pramonės situacijos pablogėjimu, daroma išvada, kad kartu paėmus importas iš šešių susijusių valstybių darė neigiamą įtaką Bendrijos pramonės situacijai.

b) *Importo, kurio kilmės šalis yra Kroatija, poveikis*

Nagrinėjant atskirai importą, kurio kilmės šalis yra Kroatija, negalima manyti, kad jis darė didelę materialinę žalą Bendrijos pramonei, nes jo apimtis ir rinkos dalis mažėjo.

2. **Kitų veiksnių poveikis**

a) *Kitas importas*

(64) Kai kurie eksportuotojai teigė, kad importo iš kitų valstybių, pavyzdžiui Argentinos, kiekiai ir kainos buvo tokie, kad darė žalą Bendrijos pramonei. Tyrimas parodė, kad importas iš kitų trečiųjų valstybių, kurioms netaikomi šie du tyrimai, padidino jų rinkos dalį nuo 4,3 % 1992 m. iki 6,5 % 1995 m. ir iki 7,7 % tyrimo laikotarpiu. Nors tokio importo apimtis didėjo, pagal turimus statistikos duomenis nustatyta, kad jo kainos buvo daug didesnės už importo dempingo kainomis kainas, ir nebuvo jokių požymių, jog importui iš trečiųjų valstybių, kurioms netaikomi šie du tyrimai, būtų taikytos dempingo kainos. Todėl daroma išvada, kad kitas minimas importas turėjo mažą poveikį, jei jį iš viso turėjo, Bendrijos pramonės situacijai.

b) *Bendra ekonominė situacija*

(65) Kaip nurodyta Laikinajame reglamente, Bendrijos suvartojimas 1993 m. sumažėjo dėl pasaulio ekonomikos nuosmukio, kuris ypač paveikė svarstomo produkto vartotojus (automobilių pramonę, statybas, ir t. t.). Minėtais metais importo iš susijusių eksportuojančių valstybių apimtis ir užimama atitinkama rinkos dalis taip pat pasiekė žemą lygį, o Bendrijos pramonė patyrė blogiausius pardavimų Bendrijos rinkoje kainų ir pelningumo rezultatus.

Todėl aišku, kad situacijos rinkoje 1993 m. pablogėjimas turėjo neigiamą įtaką Bendrijos pramonės situacijai.

Tačiau, išskyrus išskirtinę situaciją 1993 m., kitais nagrinėjamo laikotarpio metais (1992 m., ir nuo 1994 m. iki tyrimo laikotarpio) vartojimas iš esmės išliko stabilus. Tačiau šis stabilumas daugiausia buvo naudingas importui dempingo kainomis iš susijusių valstybių, kurio rinkos dalis padidėjo, kai tuo tarpu Bendrijos pramonės rinkos dalis nuolat mažėjo. Todėl bendra ekonominė situacija negali būti laikoma veiksniu, nuolatos nulemiančiu pavojingą situaciją, su kuria vis dar susiduria Bendrijos pramonė. Iš tikrųjų, atsižvelgiant į nemažas Bendrijos gamintojų racionalizavimo ir restruktūrizavimo pastangas ir minėtu laikotarpiu galiojusias prekybos apsaugos priemones, aišku, kad Bendrijos pramonė turėjo labiau atsigauti ir gauti patikimesnių rezultatų 1995 ir 1996 m.

c) *Bendrijos pramonės restruktūrizavimas*

(66) Tam tikri eksportuotojai teigė, kad nepatenkinamą Bendrijos pramonės veiklą nagrinėtu laikotarpiu nulėmė ne importas dempingo kainomis, bet minėtu laikotarpiu vykdytas pramonės restruktūrizavimas.

Be jokių abejonių, Bendrijos pramonės, susidūrusios su per dideliais pajėgumais, patirtas restruktūrizavimo procesas galėtų būti nulėmęs tam tikrą gamybos, pardavimų ir užimtumo sumažėjimą. Tačiau atsižvelgiant į importo dempingo kainomis iš susijusių valstybių apimtį ir rinkos dalį, ir nustatytą kainų sumažinimo maržą, aišku, kad vien tik importas dempingo kainomis darė didelę įtaką materialinei žalai, kurią patyrė Bendrijos pramonė.

3. **Išvada**

(67) Nors 1993 m. pasaulio ekonomikos nuosmukis ir Bendrijos pramonės restruktūrizavimas galėjo turėti tam tikrą neigiamą įtaką Bendrijos pramonės rezultatams nagrinėtu laikotarpiu, atsižvelgiant į prieš tai pateiktus nagrinėjimus turėtų būti daroma išvada, kad importų dempingo kainomis iš Čekijos Respublikos, Vengrijos, Lenkijos, Rumunijos, Rusijos ir Slovakijos Respublikos, išnagrinėtų atskirai, bendras poveikis, dėl didelio kainų sumažinimo ir importo dempingo kainomis didelių kiekių, padarė materialinę žalą Bendrijos pramonei ir, kad nagrinėjamos galiojančios antidempingo priemonės turėjo nevisiškai tokį poveikį, kuris buvo planuotas. Išnagrinėjus atskirai importą, kurio kilmės šalis yra Kroatija, negali būti manoma, kad jis padarė Bendrijos pramonei materialinę žalą.

Verta pažymėti, kad dempingo, su kuriuo susiduria Bendrijos pramonė, daroma žala tik padidėtų, jei būtų panaikintos tam tikriems importams bendrai taikomos priemonės. Iš tikrųjų, Vengrija ir Lenkija turi dideles pajėgumo apimtis, leidžiančias eksportuoti į Bendriją, atsižvelgiant į tai, kad suvartojimas vidaus rinkoje arba eksportas į trečiąsias valstybes negalėtų absorbuoti papildomos produkcijos. Be to, turėtų būti pažymėta, kad pajėgumas Lenkijoje po tyrimo laikotarpio padidėjo maždaug 15 %.

G. **ŽALOS TĘSTINUMO ARBA PAKARTOTINIO ATSIRADIMO GALIMYBĖ – KROATIJA**

(68) Tyrimą dėl Vengrijos, Lenkijos ir Kroatijos Respublikos sudarė preliminarioji peržiūra, kuri buvo pradėta kartu su naujuoju tyrimu siekiant visapusiškai išnagrinėti situaciją, susijusią su besiūlių vamzdžių ir vamzdelių importu į Bendriją. Nustatyta faktinė žala, kurią padarė importas dempingo kainomis, kuris siekiant išnagrinėti poveikį buvo įvertintas bendrai. Todėl nereikėjo toliau nagrinėti, ar materialinė žala galėtų būti toliau daroma arba pasikartotų, jei būtų panaikintos arba pakeistos importui, kurio kilmės šalys yra Vengrija ir Lenkija, taikomos antidempingo priemonės.

Tačiau importas, kurio kilmės šalis yra Kroatija, kuris nebuvo sujungtas su kitais tiriamais importais, turėtų būti taip išnagrinėtas.

(69) Nustačius antidempingo priemones, importas iš Kroatijos labai sumažėjo nuo 19 201 t 1992 m. iki 8 077 t tyrimo laikotarpiu, sudarydamas rinkos dalies sumažėjimą nuo 1,8 % iki 0,7 %, kaip nurodyta 51 konstatuojamoje dalyje.

Nagrinėjamu laikotarpiu Kroatijos gamintojo eksportas į Bendriją buvo daug mažesnis už 1993 m. prisiimto įsipareigojimo lygį. Dėl karą primenančios situacijos Kroatijoje paskutiniaisiais metais besiūlių vamzdžių gamybos priemonės buvo iš dalies sunaikintos ir darbo jėga labai sumažėjo. Todėl buvo panaudotas tik vienas ketvirtis, maždaug 35 000 t teorinių gamybos pajėgumų per metus. Svarstomo produkto gamybos apimtis nusmuko nuo maždaug 34 000 1992 m. iki 10 515 t tyrimo laikotarpiu, todėl pajėgumų panaudojimas sumažėjo nuo 97 % iki 37 %. Tuo pačiu laikotarpiu pardavimai vidaus rinkoje sumažėjo nuo 8 000 t iki 2 100 t, o į ne Bendrijos valstybes buvo eksportuota labai nedaug.

Nesitikima, kad eksporto apimtis į Bendriją labai padidėtų, ir bet koks kainų sumažinimas turėtų turėti labai nedidelę įtaką Bendrijos gamintojų kainų sumažinimui ar neturėtų trukdyti jiems didinti kainų. Be to, didėjantys atstatymo darbai buvusioje Jugoslavijoje turėtų padidinti pardavimus vidaus rinkoje ir sutelkti eksportą iš Kroatijos šios srities rinkoje.

Jei būtų panaikintos Kroatijai galiojančios priemonės, nėra jokios aiškiai numatomos grėsmės, kad importo iš Kroatijos apimtys padidėtų. Todėl nepanašu, kad materialinė žala vėl pasikartotų.

Išvada

(70) Nepanašu, jog panaikinus šiuo metu Kroatijai galiojančias antidempingo priemones, žala vėl pasikartotų, ir todėl manoma, kad minėtos priemonės nebereikalingos.

H. **BENDRIJOS INTERESAS**

1. **Įžanga**

(71) Atsižvelgiant į tai, kad, ir naujasis antidempingo tyrimas, ir preliminarioji peržiūra buvo susiję su ta pačia rinka, t. y. su susijusių besiūlių vamzdžių ir vamzdelių Bendrijos rinka, Bendrijos intereso klausimas dėl abiejų tyrimų išnagrinėtas kartu. Šios analizės tikslas buvo nustatyti galimą priemonių poveikį ir priemonių netaikymo pasekmes į abu procesinius veiksmus įtrauktoms šalims.

(72) Turėtų būti priminta, kad šiuo klausimu Laikinojo reglamento 68 konstatuojamoje dalyje *et seq*. pateiktas importuotojų/prekybininkų ir susijusios vartotojų pramonės įvairių interesų, taip pat ir Bendrijos pramonės, įvertinimas. Pagal Laikinojo reglamento priėmimo metu turėtą informaciją Komisija priėmė išvadą, jog nėra jokių priežasčių, kliudančių pašalinti žalingo dempingo sukeliamą prekybą iškreipiantį poveikį.

(73) Paskelbus Laikinąjį reglamentą, nė viena iš susijusių šalių nepateikė komentarų dėl Komisijos laikinųjų išvadų dėl Bendrijos intereso klausimo.

Tačiau nors nė viena iš vartotojų pramonės šakų nebendradarbiavo laikinajame nagrinėjime, Komisija vykdė savo tyrimą siekdama pabaigti priemonių minėtoms pramonės šakoms galimos įtakos analizę. Todėl ji kreipėsi į pareiškėją, importuotojus ir įvairių apdirbamosios pramonės šakų, naudojančių, *inter alia,* svarstomą produktą, federaciją. Remiantis minėtais šaltiniais, buvo nustatyti septyni pramonės vartotojai ir kiekvienam iš jų nusiųsti *ad hoc* klausimynai. Naudingi komentarai arba atsakymai gauti tik iš šešių vartotojų bendrovių.

Vadovaujantis iš šių atsakymų gauta papildoma informacija ir atsižvelgiant į tai, kad nėra komentarų dėl Laikinajame reglamente pateiktų išvadų, gali būti daroma tokia išvada.

2. **Poveikis Bendrijos pramonei**

a) *Antidempingo priemonių taikymo galimas poveikis*

(74) Priėmus antidempingo priemones galima tikėtis, kad importuoto produkto kainos kils. Dėl to sumažės importuojami kiekiai ir pasiūla rinkoje, leisdama Bendrijos pramonei padidinti gamybos apimtis ir pardavimus.

Tikėtina, kad Bendrijos pramonės kainos kažkiek padidėtų, bet žinoma ne iki muito dydžio, atsižvelgiant į prieš tai apibūdintą per didelį pajėgumą ir rinkos skaidrumą.

Padidėjus Bendrijos pramonės produkcijos apimčiai, būtų pasiektas aukštesnis pajėgumo panaudojimo lygis ir todėl sumažėtų svarstomo produkto vieneto kaina, dėl kurios todėl Bendrijos pramonė galėtų susikurti palankesnę finansinę situaciją.

b) *Priemonių netaikymo galimas poveikis*

(75) Nors nagrinėjamu laikotarpiu Bendrijos pramonės situacija kažkiek pagerėjo, ji vis dar išlieka nepatenkinama. Esant tokioms aplinkybėms, jei antidempingo priemonės nebus priimtos arba paliktos galioti, galima tikėtis, kad vėl pablogės situacija – sumažės gamybos apimties lygiai ir pajėgumo panaudojimo lygiai, bus prarasta rinkos dalis, susidarys finansiniai nuostoliai ir sumažės užimtumas. Tai ir toliau kels grėsmę jos pajėgumui gaminti visą produktų asortimentą konkurencingomis kainomis.

Kaip pažymėta Laikinojo reglamento 73 konstatuojamoje dalyje, minimas sektorius priklauso nuo racionalaus pajėgumų panaudojimo lygio. Jis gali būti sukurtas tik tada, jei patenkinamu lygiu gaminama standartizuotų komercinių arba naftos vamzdžių, kurie tiesiogiai konkuruoja su produktais dempingo kainomis. Šių standartinių vamzdžių produkcijos sumažėjimas sukeltų pavojų aukštesnės kokybės produktų kategorijų produkcijai ir todėl viso besiūlių vamzdžių sektoriaus gyvybingumui.

3. **Priemonių poveikis importuotojams/prekybininkams**

(76) Laikinojo reglamento 74 konstatuojamoje dalyje Komisija padarė išvadą, kad dėl to, kad Bendrijos importuotojai daugiausia prekiauja visais plieno produktais ir tik mažą jų apyvartos procentą sudaro svarstomi besiūliai vamzdžiai, atsižvelgiant į jų prekiaujamų produktų didelę įvairovę, galima tikėtis, kad jų bendrai situacijai priemonės turės ne didesnį kaip minimalų poveikį.

Dėl to negavus kitų komentarų, racionalu daryti išvadą, jog svarstomo produkto importuotojų/prekybininkų situacijai antidempingo priemonės iš tikrųjų turės tik minimalų poveikį.

4. **Poveikis susijusios pramonės vartotojams**

(77) Kaip nurodyta Laikinojo reglamento 71 konstatuojamoje dalyje, yra septynios svarstomo produkto susijusios vartotojų pramonės šakos, t. y. mašinų pramonė, skysčių (naftos, dujų, vandens ir t. t.) transportavimas, chemijos ir petrochemijos pramonės šakos, elektrinės (taip pat ir branduolinės), automobilių ir statybos pramonės šakos.

Išnagrinėjus prieš tai minėtus (73 konstatuojamoje dalyje) gautus komentarus arba atsakymus daroma išvada, kad dėl priimtų arba tęsiamų antidempingo priemonių susidariusių kainų padidėjimų įtaka susijusių vartotojų pramonės šakų sąnaudoms būtų nereikšminga.

Be to, turėtų būti pažymėta, kad bent 85 % importo dempingo kainomis iš valstybių, kurioms taikomas ir naujasis antidempingo tyrimas, ir preliminarioji peržiūra, yra parduodama dideliems prekybininkams, kurie pasinaudojo dempingo kainomis tam, kad pagerintų pelno maržas. Jei prekybininkai patikslina maržas, kad atsižvelgtų į priemonių poveikio dalį arba visą poveikį, minėtos priemonės gali visiškai neatsispindėti jų pardavimo kainose.

Atsižvelgiant į prieš tai pateiktą informaciją, gali būti daroma išvada, kad bet koks antidempingo priemonių poveikis susijusios pramonės vartotojų kainoms bus nedidelis.

5. **Išvada**

(78) Remiantis minėtais faktais daroma išvada, kad nėra jokios priežasties, kliudančios pašalinti žalingo dempingo sukeliamo prekybą iškreipiantį poveikį ir, kad atitinkamas apsaugos priemonių priėmimas ir tęsimas yra palankus Bendrijai.

I. **GALUTINIS MUITAS**

1. **Valstybės, kurioms taikomas naujasis tyrimas**

(79) Turėtų būti prisiminta iš Laikinojo reglamento 78 konstatuojamosios dalies *et seq*., kad, siekdama išvengti susijusio importo dempingo kainomis keliamos didesnės žalos iki tol, kol pasibaigs procesiniai veiksmai, Komisija nusprendė priimti antidempingo priemones, taikomas laikinųjų muitų forma.

a) *Žalos maržos*

(80) Siekiant nustatyti, kokio muito dydžio pakaktų, kad būtų panaikinta dempingo padaryta žala Bendrijos pramonei, manyta, jog turėtų būti apskaičiuotas kainos lygis, pagrįstas Bendrijos gamintojų gamybos sąnaudomis ir pridėjus pagrįstą pelno maržą. 5 % pelno marža laikyta tinkamu minimumu, atsižvelgiant į poreikį atlikti ilgalaikes investicijas ir apyvartą, kurios Bendrijos pramonė galėtų pagrįstai tikėtis nesant žalingo dempingo.

Žalos panaikinimo lygis apskaičiuotas importo CIF kainų svertinį vidurkį, tinkamai patikslintą pagal savarankiško importuotojo maržą, palyginus su nežalinga Bendrijos gamintojų kaina, nustatyta kaip minėta prieš tai ir esant tam pačiam prekybos lygiui. Taip apskaičiuoti dydžiai išreikšti importuotų prekių vertės Bendrijos muitų teritorijoje svertinio vidurkio procentu. Minėtu pagrindu apskaičiuotos žalos maržos pateikiamos žemiau.

– Čekijos Respublika:	nuo 37,4 % iki 97,9 %
– Rumunija:	48,3 %
– Rusija:	87,8 %
– Slovakijos Respublika:	31 %.

Dėl to negavus jokių kitų komentarų tvirtinamas aukščiau nustatytas žalos panaikinimo lygis.

b) *Galutinis muitas*

(81) Kadangi aukščiau nustatytos žalos panaikinimo maržos yra didesnės už apskaičiuotas dempingo maržas, galutiniai antidempingo muitai turėtų būti nustatyti pagal dempingo maržas, pagal Pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalį. Šie muitai, išreikšti kainų Bendrijos muitų teritorijoje procentu, yra tokie:

– Čekijos Respublika:	
Vítkovice a.s.:	5,1 %
Nová Hut a.s.:	5,1 %
Kitas importas:	28,6 %
– Rumunija:	
SC Artrom SA:	9,8 %
SC Silcotub SA:	9,8 %
SC Petrotub SA:	9,8 %
SC Republica SA Trade Company:	9,8 %
Kitas importas:	38,2 %
– Slovakijos Respublika:	
Železiarne Podbrezová a.s.:	7,5 %
Kitas importas:	7,5 %
– Rusija:	
Visas importas:	26,8 %.

2. **Valstybės, kurioms taikomas peržiūros tyrimas**

a) *Vengrija ir Lenkija*

(82) Atsižvelgiant į išvadas dėl Vengrijos ir Lenkijos, patvirtinančias, jog nepaisant galiojančių priemonių dempingas padarė žalą, ir manant, jog Bendrijai palanku, kad būtų išsaugotos antidempingo priemonės šioms dviems valstybėms, nustatytas patikslintas muitas.

Žalos maržos, kurių reikia norint panaikinti importo, kurio kilmės šalys yra Vengrija ir Lenkija, padarytą žalą, ir apskaičiuotos pagal tą pačią metodiką kaip ir valstybėms, kurioms taikomas naujasis tyrimas, pagal 80 konstatuojamoje dalyje pateiktą paaiškinimą yra tokios:

– Vengrijai:

(Csepel Tubes Co. Ltd., vienintelis Vengrijos gamintojas)	45,9 %

– Lenkijai:

Huta Batory SA:	37,2 %
Kiti:	30,1 %.

Pagal Pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalį muito dydžiai turėtų būti nustatomi arba pagal žalos panaikinimo maržą, arba pagal nustatytą dempingo maržą, pasirenkant mažesnę. Kadangi Lenkijos gamintojo Huta Batory ir vienintelio Vengrijos gamintojo dempingo maržos yra mažesnės už nustatytą žalos maržą, muitas turėtų būti nustatytas pagal šį mažesnį dydį. Kitiems Lenkijos gamintojams muitas apsiriboja nustatyta žalos marža.

(83) Remiantis prieš tai pateikta informacija, galiojantys antidempingo muitai, kurie Lenkijai sudaro 10,8 %, o Vengrijai 21,7 %, turėtų būti pakeisti tokiais muitais:

– Vengrija:

Csepel Tubes Co. Ltd.:	36,5 %
Kiti:	36,5 %

– Lenkija:

Huta Batory SA:	7,1 %
Kiti:	30,1 %.

b) *Kroatijos Respublika*

(84) Atsižvelgiant į 51 konstatuojamoje dalyje priimtas išvadas ir į tai, kad nėra jokios aiškiai numatomos grėsmės, jog padidėtų importo iš Kroatijos Respublikos apimtys (žr. 69 konstatuojamąją dalį) ir kad tokiomis aplinkybėmis pakartotinė materialinė žala negresia, Kroatijos Respublikai galutinis muitas nenustatytas.

J. GALUTINĖS PRIEMONĖS

(85) Prieš tai priimtos išvados dėl dempingo, žalos, priežastingumo ir Bendrijos intereso ragina priimti galutines priemones ir toms valstybėms, kurioms taikomas naujasis tyrimas, ir toms, kurioms taikomas peržiūros tyrimas, išskyrus Kroatiją, kuriai antidempingo procesiniai veiksmai turėtų būti nutraukti. Šios priemonės turėtų būti taikomos kaip *ad valorem* muitai, kurių dydžiai nustatyti atskirai kiekvienai bendradarbiaujančiai bendrovei. Kita vertus, nebendradarbiaujančioms bendrovėms tyrėtų būti taikomi likutiniai muitai.

(86) Tačiau dėl Vengrijos, Lenkijos, Čekijos Respublikos, Rumunijos ir Slovakijos Respublikos nustatyta, jog atsižvelgiant į prieš tai vykdytus antidempingo procesinius veiksmus dėl šio produkto, pagal kuriuos minėtoms valstybėms buvo taikyti arba kiekybiniai apribojimai, arba tarifinės kvotos, reikia, kad būtų prisiimti įsipareigojimai kainų atžvilgiu, kurie kiekvienai bendrovei pasiūlyti iki tam tikros kiekio ribos. Kitais žodžiais, žala panaikinama dviem būdais: pirma, įsipareigojimu kainos atžvilgiu iki tam tikros metinės apimties, kuriai netaikomas muitas, o tada taikomas *ad valorem* muitas likusiai daliai.

Norint užtikrinti, kad importo kiekis, kuriam netaikomas *ad valorem* muitas, nebūtų didesnis už kiekį, dėl kurio pasiūlyta prisiimti įsipareigojimą, minėtas atleidimas turėtų būti taikomas tik tada, jei valstybių narių muitinių tarnyboms pateikiamas galiojantis gamybos sertifikatas, kuriame aiškiai nurodomas gamintojas, svarstomas produktas ir priede išvardyta išsami informacija. Jei kyla abejonių, Komisija priima sprendimą dėl sertifikato galiojimo ir imasi reikiamų priemonių.

(87) Dėl Rusijos, Komisija išnagrinėjo trijų iš šešių bendrovių, kurios pranešė apie save tyrimo metu, pasiūlymą prisiimti bendrą įsipareigojimą ir apsvarstė galimybę šiems Rusijos gamintojams gauti naudos iš įsipareigojimo, kuris būtų panašus į susijusių valstybių gamintojų įsipareigojimą. Tačiau šis pasiūlymas nebuvo priimtinas, kadangi jame nenumatyta būtinų garantijų iš Rusijos valdžios organų pusės, kurios leistų vykdyti reikiamą stebėjimą, ypač dėl ribos, iki kurios netaikomas muitas. Tokiomis aplinkybėmis turėtų būti taikomas galutinai nustatyto dydžio *ad valorem* muitas.

Tačiau Komisija pažymi, jog Rusijai taikomos priemonės galėtų būti pakeistos, jei aplinkybės kada nors pasikeistų taip, jog būtų įvykdytos įsipareigojimo prisiėmimo sąlygos.

K. LAIKINOJO MUITO TAIKYMAS VALSTYBĖMS, KURIOMS TAIKOMAS NAUJASIS TYRIMAS

(88) Atsižvelgdama į šio tyrimo aplinkybes, t. y. į galutinių priemonių formos ir pobūdžio pasikeitimą, palyginti su importui iš Čekijos Respublikos, Rumunijos ir Slovakijos Respublikos taikomais laikinaisiais *ad valorem* muitais ir su importui iš Vengrijos, Lenkijos ir Kroatijos Respublikos galiojančiais įsipareigojimais, Taryba mano, kad yra netikslinga rinkti laikinuosius muitus.Todėl pagal Pagrindinio reglamento 10 straipsnio 2 dalį Taryba nusprendė, kad iš laikinojo muito, pagal Komisijos reglamentą (EB) Nr. 981/97 nustatyto svartsomo produkto, kurio kilmės šalys yra Rusija, Čekijos Respublika, Rumunija ir Slovakijos Respublika, importui, gautos sumos turėtų būti grąžintos.

L. GALUTINĖ NUOSTATA

(89) Dėl minėtų įsipareigojimų prisiėmimo Komisija pasikonsultavo su Patariamuoju komitetu ir, kadangi buvo išsakyti kai kurie prieštaravimai, nusiuntė šių konsultacijų ataskaitą Tarybai. Tarybai nepaprieštaravus įsipareigojimų prisiėmimui, pasiūlyti įsipareigojimai pagal Pagrindinio reglamento 8 straipsnio 5 dalį prisiimti Komisijos sprendimu 97/790/EB [1],

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Galutiniai antidempingo muitai nustatomi tokiam importui, kurio kilmės šalys yra Vengrija, Lenkija, Rusija, Čekijos Respublika, Rumunija ir Slovakijos Respublika.

a) Besiūliai vamzdžiai iš geležies arba nelegiruotojo plieno, tinkami naudoti naftotiekių arba dujotiekių tiesimui, kurių išorinis skersmuo ne didesnis kaip 406,4 mm (šiuo metu priskiriami KN 7304 10 10 ir 7304 10 30 kodams);

b) apskrito skerspjūvio besiūliai vamzdeliai iš geležies arba iš nelegiruotojo plieno, šaltai tempti arba šaltai valcuoti, išskyrus precizinius vamzdelius (šiuo metu priskiriami KN 7304 31 99 kodui);

c) kiti apskrito skerspjūvio vamzdeliai iš geležies arba iš nelegiruotojo plieno, išskyrus vamzdžius su sriegiais arba vamzdžius, kuriuose sriegiai gali būti įsriegti, kurių išorinis skersmuo ne didesnis kaip 406,4 mm (šiuo metu priskiriami KN 7304 39 91 ir 7304 39 93 kodams).

2. Galutinių antidempingo muitų, taikomų grynosioms kainoms Bendrijos muitų teritorijoje nesumokėjus muito mokesčių, dydis yra toks:

Valstybė	Gamintojas	Muito dydis (%)	Papildomas Taric kodas
Vengrija	Csepel Tubes Co. Ltd (likviduojama)	36,5 %	8717
	Kiti	36,5 %	8900
Lenkija	Huta Batory SA	7,1 %	8476
	Huta Andrzej SA	30,1 %	8719
	Huta Czestochowa	30,1 %	8482
	Huta Jednosc SA	30,1 %	8493
	Kiti	30,1 %	8900
Rusija	Visos bendrovės	26,8 %	
Čekijos Respublika	Vítkovice a.s.	5,1 %	8058
	Nová Hut a.s.	5,1 %	8463
	Válcovny trub Chomutov a.s.	28,6 %	8464
	Kiti	28,6 %	8900

[1] OL L 322, 1997 11 25, p. 63.

Valstybė	Gamintojas	Muito dydis (%)	Papildomas Taric kodas
Rumunija	Artrom SA	9,8 %	8059
	Silcotub SA	9,8 %	8467
	Petrotub SA	9,8 %	8468
	Republica SA	9,8 %	8469
	Kiti	38,2 %	8900
Slovakijos Respublika	Železiarne Podbrezová a.s.	7,5 %	8060
	Kiti	7,5 %	8900

3. Jei nenustatyta kitaip, taikomos galiojančios nuostatos dėl muito mokesčių.

2 straipsnis

1. Importui netaikomi 1 straipsnio 1 dalyje nustatyti antidempingo muitai, jei prekes pagamina ir parduoda eksportui į Bendriją straipsnio 4 dalyje išvardytos bendrovės, pasiūliusios įsipareigojimus, kuriuos priėmė Komisija, ir jei yra įvykdytos 2, 3 ir 4 dalyse nustatytos sąlygos.

2. Pateikus išleidimo laisvai cirkuliuoti deklaraciją, nuo muito atleidžiama tik tada, jei kompetentingoms valstybės narės muitinės tarnyboms pateikiamas vienos iš straipsnio 4 dalyje išvardytų bendrovių išduoto galiojančio gamybos sertifikato originalas. Gamybos sertifikatas turi atitikti tokių sertifikatų, nustatytų Komisijos priimtuose įsipareigojimuose, reikalavimus, kurių pagrindiniai elementai išdėstyti priede.

3. Straipsnio 2 dalyje nurodytas sertifikatas turi būti pateiktas per tris mėnesius nuo išdavimo datos. Valstybės narės muitinės tarnybai pateikti į Bendriją be antidempingo muito importuojami kiekiai negali būti didesni už sertifikate nurodytus kiekius. Jei viršijami sertifikate nurodyti kiekiai, viršytam kiekiui taikomas muitas ir jis turi būti deklaruojamas pagal atitinkamą 1 straipsnio 2 dalyje nurodytą papildomą Taric kodą.

4. Importas su gamybos sertifikatu deklaruojamas pagal tokius papildomus Taric kodus:

Valstybė	Produkto gamintojas	Papildomas Taric kodas
Vengrija	Csepel Tubes Co. Ltd (likviduojama)	8521
Lenkija	Huta Batory SA	8517
	Huta Andrzej SA	8518
	Huta Czestochowa	8519
	Huta Jednosc SA	8520
Čekijos Respublika	Válcovny trub Chomutov a.s.	8507
Rumunija	Artrom SA	8508
	Silcotub SA	8509
	Petrotub SA	8514
	Republica SA	8515
Slovakijos Respublika	Železiarne Podbrezová a.s.	8516

3 straipsnis

Valstybių narių ataskaitose Komisijai pagal Reglamento (EB) Nr. 384/96 14 straipsnio 6 dalį dėl kiekvieno išleidimo laisvai cirkuliuoti nurodomi importo metai ir mėnuo, KN, Taric ir papildomi Taric kodai, priemonės rūšis, kilmės valstybė, kiekis, vertė, antidempingo muitas, importo valstybė narė ir, jei tinkama, gamybos sertifikato serijos numeris.

4 straipsnis

Reglamentas (EEB) Nr. 1189/93 panaikinamas.

5 straipsnis

Nutraukiami antidempingo procesiniai veiksmai svarstomo produkto, kurio kilmės šalis yra Kroatija, importui.

6 straipsnis

Sumos, gautos iš laikinojo antidempingo muito, pagal Komisijos reglamentą (EB) Nr. 981/97 nustatyto svarstomo produkto, kurio kilmės šalys yra Rusija, Čekijos Respublika, Rumunija ir Slovakijos Respublika, importui, turi būti grąžintos.

7 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 1997 m. lapkričio 17 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

J.-C. JUNCKER

PRIEDAS

2 straipsnio 2 dalyje nurodyto gamybos sertifikato [1] pagrindiniai elementai

a) Sertifikato numeris.

b) Atpažinimas, parodantis, kad tai yra sertifikato originalas.

c) Sertifikato galiojimo pabaigos data.

d) Toks tekstas:

„Pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 2320/97 2 straipsnio 2 dalį (bendrovė) išduotas gamybos sertifikatas, skirtas eksportuoti į Europos bendriją tam tikrus besiūlius plieno vamzdžius ir vamzdelius pagal papildomą Taric xxxx kodą."

e) Bendrovės pavadinimas ir pilnas adresas, ir juridinio asmens statusą turinčių bendrovių galimas atpažinimo numeris, pavyzdžiui nacionalinės registracijos numeris.

f) Bendrovės kliento Bendrijoje, importuojančio prekes, pavadinimas ir pilnas adresas arba prekes eksportuojančio nesusijusio ne Bendrijos prekybininko pavadinimas ir pilnas adresas.

g) Bendrovės sąskaitos – faktūros, su kuria susijęs gamybos sertifikatas, numeris.

h) Prekių tikslus apibūdinimas, į kurį įeina:

— produktui atpažinti pakankamas produkto apibūdinimas, kuris turi būti toks pat, kaip ir produkto apibūdinimas sąskaitoje faktūroje,

— KN kodas,

— kiekis (metrinėmis tonomis).

i) Bendrovės darbuotojo, atsakingo už sertifikato išdavimą, pavardė ir tokia pasirašyta deklaracija:

„Aš, žemiau pasirašantysis, patvirtinu, kad prekės, kurioms taikomas šis sertifikatas, parduodamos eksportuoti į Europos bendriją pagal (bendrovė) prisiimtame įsipareigojime nustatytą apimtį ir sąlygas, ir neviršijant be antidempingo muito į Bendriją importuoti leidžiamo kiekio, nustatyto įsipareigojime, kurį Komisija priėmė pagal Sprendimą 97/790/EB. Aš pavirtinu, kad šiame sertifikate pateikta informacija yra išsami ir teisinga."

j) Tuščias langelis, kurį pildo kompetentingos Bendrijos institucijos.

[1] Pagal pasiūlytą ir Komisijos priimtą įsipareigojimą kiekviena sertifikato skiltis pateikiama keturiomis kalbomis: gamintojo valstybės kalba, anglų, prancūzų ir vokiečių kalbomis.